

અનામે ખુદા

મુકમ્મીલ હામા

દાગે હસરત.

જાનસાર ઉર્ફે શીરી ફરહાદ.

મુસન્નીશ
મુન્સી હદીમ
નિજમ માલમ

મરતબા,
એમ એસ મુન્સી.
નવસારી

જાપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શા. યુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

દેકાણુ — લીમડાચોક — સુરત.

આવૃત્તી બીજી

પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૧૬ કિંમત રૂ. ૮-૬-૦ સવત ૧૯૭૨

“ જૈન વિજય ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ સુરત.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

| गच्छात्तु इ पीतभिष्ट रोगात्

अन्तर्भावक 59५०

नार्कि

पुस्तकम् नाम २१३ २२१२८

विषय ११ ३ १

બનામે ખુદા.

મુકમ્મીલ દ્રામા

જાનિસાર.

“શીરી ફરહાદ” ઉર્દૂ “દા.ગે. હસરત”

મુસમ્મી દા.
મુન્સી. હકીમ.
નિઝામ. સાહબ.

}

મરતબા,
એમ. એસ. મુન્સી.
નવસારી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શા. યુનીલાલ મગનલાલ બૂકસેલર.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું — લીમડા ચોક — મુરત.

આવૃત્તી બીજી,

પ્રત ૨૦૦૦

મુગ્ત ખપાટીયા ચકલા, તાસરાગાની પોગ, લક્ષ્મીનારામજીની
વાડીમાં આવેલા ધી “જૈન નિજ્ય” ગ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મૂ-અદ કસનદાસ કાપડીઆએ છાપી.

સને ૧૯૧૬

કિંમત રૂ. ૦-૬-૦

સવંત ૧૯૭૨

ગુજરાતી ગ્રંથાલોક-સંગ્રહ

૬૪૫૭

—મનામે— ખુદા—

॥ ત.ખતએ નાટક. ॥

૮:૨ ૬૬૮ મેલ.

કય ખુશર... .. શહેચીન
શ હપુર... .. વચરે કય ખુસર-
સો હાગર... .. ધરાને તાબર.
ફરહાદ... .. કોહકન ચાશિકે શીરી
કાકુર... .. કય ખુસર કે દરબારકા હયશી.

ફીમેલ

મહીનખાનુ... .. શીરીકી કુદી.
શીરી... .. ધરાકી રાહમદી.
કેયલ... .. શીરીકી કનીન
શામા... .. કુટની,

ધન્કે અલાવા, શગિશગારા, દરબારી, શામી, મારવાડી,
રા, ચમેલી, અલાયાર, જનાના સિપેક સાંતાર, નૌકર, સહેલીયા,
સિપાહી વગયરડ વગયાગડ

ઈતીલાએ આમ.

એ કિતાબ મુલાબિક સન ૧૮૬૭ કે ૨૫ વેં એકટકે દાખિયે
રજીસ્ટર હોકર ઇસકે તમામ હુકક થા. મુનીબાલ
મગનલાલ ખુકસેલરકે લીએ મહકુજ હય,
કોઇ સાહ્ય બિલા ઇન્જનત દાપનેકા
યા છપાોકા ઇના ન ફરમાયે
નક અકી ઉમ્મીદપર નાકક
નુકસાન ન લંઠાએ.

બનામે પુઠા.

બંનિસાર.

દાગે હસારત

નાટક ત્રીન બાબકા.

બાબ પહેલા

પરદા પહેલા.

દરબારે .આમ.

(બાદશાહે .પુથકા મ.એ દરબારીયોં કે બચડે દિખાઇ દેન.)

સબ—

ગાના.

જગમે હમેશા હમેશા શહે .જશાન.

તિહારી તિહારી તિહારી રહે આનખાન

બરતર બાલા સબસે .આલા હય સુલતાન

શહેનાલા વાલા.તોરી હય શાન

નગર નગર ડગર ડગર તેરા ફરમાન

સરકાર તુ સરદાર તુ મુ.ખતાર તુ

જરદાર તુ મંય .ફરમાન—

(આના ચોખદારકા)

એ બદાર—

અશ અશ.

હય અર્જ અબ હે ખિદમતે આલમ પનાહમે.

તાજિર કહીંકા આયા હય દરબારે શાહમે.

પુશર—હમે જલદ દરબાર મેં લા પુશા.

સુનુ તો મંય હય મુદા. આ ઉસ્કા કયા.

ર મિશાગરાં—

ગાના.

કઠાઇ તતી દેખો હમરી એ ર,

તુમે સોતનીયા બહેકાએ

તુમે બયરનીયાં બરમાએ

હમસે કૌન ધુમ્-પર ગાવત રાગડો ગગ.

આર દિનકી આદની હય ફિર અનવીયારા પાગ.

પ્રીતમ તુમ્હરે સૌયમે રે રૂકન હિયો ના મસ.

જયસે ખાલ લુહારકી આહત જાવત સસ.

(આના તાજિરકા)

તાજિર—

અળીયાત.

હુકમ માને જહામે તેરા તમામ,

કોરનિશ અર્જ કર રહા હય ગુલામ

પુશર— કરો અપના એહવાલ મુઝસે બયાં

ઇધર કયુ કર આએ કિધર હય મકાં

બસર જી-દગી કયસી કરતે હો તુમ

હય કયા શુલ દિલ જિરપે ધરતે હો તુમ

ફકત સયર કરનેકો આએહા યા

કે કુછ કામ હય ઔરબી દરમિય'

તાજિર—હય અર્જે રહે ગુલામકી અય શાહ દાદગર.

તાજિર હું કૌમકા મેરા ધરાનમે હય ધર,

સૌદાગરીકે વાસ્તે આયા હું મંય યહાં.

હો ચાર રોજ બાઅદ મેરા હોગા ફિર સફર.

થા મુદ્દાકે એક નજર દેખુ શાહકો.

બર આઇ રહે મુરાદ મેરી શાહ દાદગર.

અબદુલ અજીઝ નામ હય અયશાહ પુશાખિસાલ.

સૌદાગરી હય કામ મેરા શામ ઔર સફર.

પ્રશ્ન -

ગાના.

બહા મુઝસે ધરાંકા કર કુચ્છ બયાં.
 લોગોસે મંચને અવસા સુના હય.
 કોઈ હસી હય વહાં—
 ઉસકા નશા કુચ્છ મુઝકો બતા તુ.
 તાકોવે પ્રશ મેરી જાં.

તાજિર—

અશઆર.

સુનિયે શહેઆતી ગુકર. કરતા હું મય જો કુચ્છ બયાં
 ધરાંનમે જો હય હસી ઉસકા બતાતા હું નશાં
 ચડજાતી એ ધરા હય વોહ, આલમકી ગોયા જા હય વોહ.
 રસ્કે મહેનાયાં હય વોહ સારે જહાકી હય વોહ જાં.
 નાજુક અદા ગુલામ હય શીરીન ઉસકા નામ હય.
 ચકતા વોહ ગુલશનદામ હય અય સરવેર મુલકે જહા
 ખુશીદ-ઉસસે મુન ફાલિ હય માહબી જુસસે ખજા
 કરયા હય ઉસપે સબકા દિલ, ઉમ્પર ફિદા આલમકી જાં.

પ્રશ્ન—

ગાના.

કયા દિનકો મેરે અય મેરે ગિફતાર હો ગયા,
 બચકે બિઠાએ ધરકકા આ જાર હો ગયા.
 તાજિર કહાસે અયા મેરી બજમ ગાહમે
 જુસ્કે બયાસે જુનેસે બેજાર હો ગયા.
 કયુ ઉસસે મયને શીરીકા અફસોસ પુછા નામ
 કયુ દામે ફરકમે મય ગિફતાર હો ગયા.
 શાહપુર અબ ખુદાકે લીએ ફિક કર કોઇ.
 આજરે ફરકમેહું મંચ લાચાર હો ગયા

શ હયુ?—

અબીઆત.

ન ધબરાધમે અબ શહે પ્રશસિયર,
 મંચ ખુદ લોકે જાતાહું નામા ઉધર.
 શખીહે શહન શાહે મુલકે જહાં.
 દિખાડગા શીરીકો જાકર વહાં.
 બહર હાલ ધરાંન જાતાહું મંચ.
 અબી જાકે શીરીકો લાતા હું મય,

સખ—

ગાના.

કાઢેડો રહો મગભુમ અથ શાહેજશાન.
 ઇનકી ધુમ ધુમ હય આજ બગે આવમમે.
 કય નામ હય આજ ચહી કરેજે કોઇ.
 તદખીર પયારે સુલતાન પ્યારે સુલતાન.
 શામો રમ ધુમ મચી હય ઇનસે કહોના.
 સુનાવો ફરમાન બિજવાઓ ઇન્હે ઇરાન.

શાહપુર—મેશક બેશક બકર ઇરા લાઉ શીર્ગકો,
 શખીહે સુલતાન લે બાઉ ઇરા
 રહે ફરહત ઝુમ શામો રમ.

સખ— ધુમ મચી હય ઇનસે કહો ના.
 સુનાવો ફરમાન બિજવાઓ ઇનકો ઇરાન

બાબ પહેલા પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(શાહપુરકા ગાતે હુવે આના,)

શાહપુર—

ગાના.

બેઉ મય જલદ વહાસે ઇરાં
 શખીહે શાહે જમન બકે શીરી દિખાઉ.
 સબી રન્જે મુહન અપને સુલતાનદા બુલાઉ.
 કર મયઅયસે જતન વહાસે શીરીકો લેઆઉ
 (આના કાપુરકા)

કાપુર—

અશઅર.

હમ પરબી કરો કુછ લુકો કરમ સખકી તો મુરાદ દિલાતે હો.
 દેખો તો જરા મેરા રન્જે અલમ કહાં છોડકે મુઝકો જતેહો.
 તસવીર મેરીબી લે જાવો ગમજે ન બેહોત અથ દિખલાવો.
 કિસી નાજ પરીકો દિખલાવો, કયુ જોકે મેરે તરસાતે હો.

શાહપુર—કયા આગર દિમાગમે કુછા તેરે અથ ખલક,
 તસવીર કયા હય તુહી ન ખુદ મેરે રાથ ચલ.

કે કે. —

ગાના.

અબ લડી અયસકી આપરે અરે હાં હાં હાં.
ચારી કરં દિલદારી કરં જોર પ્યારી કર,
બસ રહુ મગન બસ રહુ મગન—
બીબીયા! ધરમે લાઉ. ચારી દુલહન બનાઉં
બગીચે લેકે સાથ ફિરાઉ, અસ રહુ મગન બસ રહુ મગન.

ન.જ.મ.

કરં શુક કયા તેરા રખ્યુલ કિતા
બરાયા મેરે દિલકા હર મુદઆ
બસ અબ કયા હય સાથ ઇનકે મય જાઉંગા!
વહા જાકે શાદીકી દહેરા ઉગા.
અજબ કયા હય દેખે જો ચહેરા મેરા
હો સૌ જાનસે શીરી મુઝપર ફિદા
અજબ ચીજ હય હુસ્નબી મહી દહેરમે
બદતા હય ઇજજત મહી દહેરમે
મય કુરબાન હું તેરે રખ્યુલ કિતા.
મુઝે હુસ્ન ઇસ દરજે તુને દીયા,
મગર શીર્ગી મુઝપર જો હોગી નિમાર.
તો રહે જાએ ગે બસ શહે નામદાર
બલા ખયર સમઝો વહા મય ગયા
મેરા ખ્યાલ શીરીસંબી હો ગયા.
મુઝે વસ્ત્રબી ઉસ્કા હાંસિલ હુગ
ઝનાતયસે લડકાબી હકને દીયા.
દીયા હકને લડકા જો માહે તમામ.
લગા પરવરીશ કરને ઉસકી મુઝામ.
મુકરર હી એક દાઇબી લાક લામ.
પીલાને લગી દુધ વોહ સુખો શામ.
બડા ફજલે હકસે હુવો વોહ પિસર.
સિખાને લગા કુછ મય ઊસ્કો હુનર
મગર હય વોહ તમત્તાન લડકા બડા.
નહી માનતા કુછ વોહ કહેના મેરા.

શરાતસે ઉસરી મય જેનર હું
 બસ અબ ઉસરી આયોસે લાચારહું.
 હમેશાં વોહ ફિરના હય લડકોં કે સાથ.
 કબી આહ સુનતા નહી મેરી બાત.
 યુરી સેહબતો મેં જો પડ જાયગા.
 તો અફસોસ લડકા બિગ જાયગા
 સુનાસિબ હય હુ કામ હિકમતસે મય.
 હું અબ તમ ધરજી શરાતમે મય
 દિખાકિગા જબ તક ન કુછ રો અબો દાખ
 કબી વોહ ન માનેગા . . . ખરાબ.
 જો લડકા ન કહેના સુને બાપકા.
 પિદરકો સુનાસિબ હય દેના સૂન
 બસ ઇસ બાતમે મયબી અબ આજમાકિ.
 અબ આગે જોશયતા તો આગ જમાઉ.

શાહપુર— પહોચાબી નહી અબી તુ ધરાન.
 લેકિન હય અબીસે તુઝકો અફ કાન.
 પાગલ તો નહુ હુવા હય કાકુર.
 કયા તુઝકો રહે હો ગયા હય કાકુર.
 અબ દેર બહોત લગા ન ઇસબ.
 કયુ કરતા હય હરજ રાતે કા.
કાકુર— રહે આપને કયા સુઝે સુનાયા,
 ગારત કીયા ઘર બના બનાયા.

(જના દોનોકા)

બાબ પહેલા પરદા તીસરા

મહેલે શીરી

(શીરી કા બચકે દિખાઇ, દેના સહેલીઓંકા ગાના.)
 ગાના.

સહેલીયાં— શીરી પીયારી જગમે હમેશા યુદી રહે ગુલબરે
શીરી— બાગે જહામે અયશ મનાવો આઇ કરલે બહારે
 અયશો ખુશીમેં સબદિન ગુજરે દુરહો સબ આજરે

સહેલીયાં—

ગાના.

અય ગુ અયે રરકે ચમન શીરીં સખુન શીરીં દહન.
એક તાજિર આયા લેકે યડા અયમાળ ખેગુમાર હય.
ચીજેં જહામે સય હય નિરાલી
હમશી ખીદમત ગારરે (૨)

કોયલ— લગુર બાય, સાસુર હય, ખે નર હય, મરુગર હય
મુઝાર નજર વોડ ડાલે હય ખીમી કલ મુઝા ચમાર
શીરી— બાગસે તુ ફોરન અમ જા
જરદી અપને સાથ લેઆ (૨)
દેખુ તો મય ચીજે હય કયા કયા
- દિલ હય ખે કરાર નિહાયત હય ઇન્તેજાર.
(આના શાહપુરકા)

ગાના.

શીરી— 'તુમ ચીજે' કયા કયા લાએ
લાએ કહાસે આયે હો—
સૌદા હમકા અપના દિખા દો.
દેખે તો કયા લાએ —

શાહપુર—

અબીયાત.

સુનિયે હુ જુર મુ બમુ, કહેતા હું ને હુ બહુ.
શિરકે હું આયા ચારસુ, રખતા હું માલ રખર.
ચીનકા ચહે રમાલ હય, ચૌર ચહે હમરાકી ઢાલ હય.
રમકા સય ચહે માલ હય રખખા ને મયને રખર.
શામકા ચહે પ્યાલા હય ચૌર ચહે અદનકા માલ હય.
રંગમે' કયા નિરાજા હય દેખિએ ઇન્તેજાર

શીરી— હાથ મેં કયા નિહાં હય ચહે
શાહપુર—હાથ તો ખુશ બયાં હય ચહે,
શીરી— દેખુ તો કયા ખીયા હય ચહે.
શાહપુર—દેખ લો ખુદ ન માહર.
શીરી— તુજકો ખુશકી હય કસમ.
શાહપુર—દે ન કસમ તો અય સનમ
શીરી— દેખે જે હમજુર હમ.

શાહપુર—કંઈ ન સુનેએ ગુફતગુ.
 શીરી—હાં જરા થહાસે તુમ હટો.
 શાહપુર—ઇસમે ન બહસ કંઈ કરો.
 શીરી—અબતો મુઝે દિખાહી દો
 શાહપુર—એ તો કહો ન માહર,
 શીરી—દેખ ન મુઝસે અબ છુપા,
 શાહપુર—ઇસમે રખા હય કયા બલા.
 શીરી—ફેર ન કર તુ અબ જરા
 શાહપુર—એ નહીં હોનેકા અબ કશુ.
 શીરી—દેમેગે દરકો હમ ગુરર
 શાહપુર—એ તો નહોગા અબ હુગુર.
 શીરી—બસ ન કર અબ બહોત ગુરર,
 શાહપુર—ફહર કીયા અય તુ દ ખુ.
 (તસવીર ખુશરુકા લે કર દેખાના)

ગાના.

છબી કયસી એ ગુધયા મોહનીયાં, હય છબ કયસી.
 બરમાએ લલચાએ છબી ખ્યારી તિહારી ન્યારીસે હારી.
 ગત દિન દુદતે ફિરતે હય ફલક પર મહેા મહેર,
 લેકિન અબ તક તો નહીં પાયા કહીં શાની તેર
 ખુદહી ખિચ જાય દિલ ઉસ્કા તેરી સુગતકી તરફ.
 ખીચના ચાહે જો નકશા કબી માની તેરા.

આબ દુસરા પરદા ચૌથા

મકાને કોયલ

(કોયલકા ખુદી તાઅરીફ કરતે હુવે આના)

નજમ

નામ મેરા અગર ચે કોયલ હય,
 પર જહાંકા ફરે ફતા દિલ હય,
 કોઇ જો બનયે કાલતા હક નિગાહ,
 કોઇ કરતા હય મુઝકો દેખકે આહ,

કોઇ દિલકો નિસાર કે તો હય,
 કોઇ બસ ઠંડી, સાંસ બરતા હય
 કોઇ રફતારકા હય દીવાના
 સમઝ ૩૫ પર હય કોઇ પરવાના,
 કોઇ કહેતા હય આપ જાની આપ
 કુછ કરો હમપે મહેરબાની આપ
 ગોકે રગત રહે મેરી કાલી હય
 પર અદા તો હર એક નરલી હય,
 આંખકા કુછ જીસે ધશારા બતાઉં,
 ઉસકે દીલકો તો ધીનહી લે જાઉં.
 પ્યારસે જીસ્કો દેખું એક નજર.
 કરે મુઝપર નિસાર જાનો જગર.
 જીસ્કો તિરછી નજરસે દેખું મય
 ઉસકે! તો બસ હલાલ કર ફૂં મય.
 માલ ઐર જરૂરી કયા હકીકત હય.

(આના કાકુરકા.)

કાકુર—અરે તુ ખુદ માલ હય

કોયલ—

મેરા જોગન અગર સલામત હય
 સે કડોં મુઝપે મરતે હય દિન રાત

કાકુર—હાંસય હય દો ચાર જનાજે પર રખે હુવે યે

કોયલ—

આપની અપની લગા રહે હય ઘાત.

કાકુર—ચાર લોગબી ધસી ફિકમેં ડટે હય

કોયલ—

બીમીયોકી મુઝપે જાન હય જાતી.

કાકુર—હામય હય આજ છાપેમે

કોયલ—પર મંય કુછ ધ્યાનમેં નહીં લાતી

કાકુર—અશી કાકી હય હરતરફસે પુકાર

કોયલ—રાહ ચલનાબી હોગયા દુશવાર

કાકુર—મેરા તો હુસ્ન અપસા હો મશહુર

કોયલ—ઐર છુરે મુઝે મુવા કાકુર.

કાકુર—નાજ ઉસ કલ મુવેકો પ્યાર કરે.

કોયલ—એડી એડીપે મંય નિસાર કરે.

કાકુર— વોહ કહાં ઝૌર કહાં હમારા સાથ.
 કાચલ— રોજ રોશન મંચ હું વોહ કાલી રાત.
 મુઝપે શયદાં મુવા ગુલામ હુવા.
 કાકુર— મયડ કીકોભી લો ગુલામ હુવા.
 કાચલ— કિસર કદર હય ખયાલે ખામ હુવા.
 હબશી હોયર મુવા કરે મુઝે પ્યાર.
 મેરે લેલેકે ઘેર પરસે નિસાર.

ગાના.

લહેંગા છુટેદારે મોરા છપ્પન ટકેકા.
 અંગ્યા મે મોરે લાલ જડે હય, જોળનાકે બલહારે.
 નયના મોરે હેલ છપ્પીલે મદસે હય મતવારે.
 લીજીએ આ ગયા મસાનસે જુત.

ગાના

કાકુર તોરે નખરેપર મય બલહારે તોરા લાખ ટકેકા નખરા
 તુહી રગીલી મય હુ રગીલા દોનોકો બલહારે.
 આ મેરી પ્યારી લગળ ગલેસે જોળનાકે દિન ચારે.

કાચલ—અરે ઝો ઉદાન ચુલે.

કાકુર—અરે વાહરે વિલાયતી ધમ્મન.

કાચલ— અબીયાત

અપની અવકાતસે કીયા કર બાત.
 જુલ જુલ ઝૌર કવ્વચેકા હુવા હય સાથ.
 લો મુવા મુઝપે જાન દેતા હય.
 વહી પાગલ પનેકી લેતા હય.
 ઉઘી અલરાહ તેરી ચહે અવકાત
 સામને મેરે બદકે જોલે બાત.
 ખયર તો હે તુઝે હુવા કયા હય
 મુઝકો કયા અયસી પયસી સમઝા હય.
 સેકડો મુઝપે મરતે હય દિન રાત.

કાકુર—ઝૌરત કયા હય પ્લેગકી નાની હય.

કાચલ— મય તો ક તી નહીં કિસીસે બાન.

કાકુર— રહેબી હય ઉમકી કુન-તો કે ખેલ.
 સર છજુદરકા ઝૌર અબેલીકા તેલ.

કયા જહાંકા બદલ મયા હય રિવાજ.

દેખિએગા યહે સકસે ઐર યહે મિન્નજ.

કોયલ—કયું પુરા હય યહે મેરા ચેહરા કયા.

કાકુર—જુલકો સરમીન્દા દેખ કર હોતરા.

કોયલ—મેરી આંખોં મેં તો નહીં કાલક.

કાકુર—આંખે જયસે મરે હુવે મયંડક.

કોયલ—અબી દેખે નહીં મેરે ગેસુ.

કાકુર—જયસે કુટી હુધ કોઇ જા કુ

નાક જયસે જહાજકા મરતુલ.

કોયલ—ખન્દકર અબ જખાન ના મા કલ.

કાકુર—અરે ચલ ચલ બહોત ન ખાતે ખના

મુઝકો તું અપને દિલમેં સમઝી હય કયાં

શાનસે અપની ચુકતા હી નહીં

અયરી વચમીપે ચુકતા હી નહીં

રાજ ઈ દરકે ધરકી એક પરી.

મુઝકો ફલ્સા ખનાએ લેતીથી.

સેંકડો મુઝપે જાન ખોતી હંય

તેરે જયસી તો લાખોં રોતી હય

મીજતે કરતી રહેતી હંય કયા કયા

દેખતા બી નહીં ઉધર ખન્દા.

કોયલ—મચતો ઇસ શિકલકા ન લા કુતા.

કાકુર—જુકના અપના ખન્દર કુતીયા.

કોયલ—

ગાના.

ચલ મુવે દુર મુવે ચહાસે નિકલ જા

હોજ અગાડીસે દુરરે જો, મુવે લાગુરરે.

તુ હય ગવાર કે ઇ મંય હુ સુદરીયા.

શયતાન તુ મય હુરરે—જરે મુવે.

મેરી શહજદી દેખે ડમરીયા.

જાના હય મુઝકો જુરરરે—જરે.

લે હુ મય એક દિન તોરી ખમરીયા

ખોપરી કઈ તો પુરરે

કાકુર—હાં લાગુર મંય બી ખન્દરીકા નાચ નચાઉં તો સહી.

ક્રિ.યજ્ઞ—

શ.ચર.

મેરે જયસી રહે હુસ્ન ને પાતી
નહીં મા અલૂમ કયા ગજળ બઢાતી

ટાકુર—

ગાના.

હમસે બઢકે જાન કરેગી કયા તુ અય નાગી મ ગરુ
હમબી હંય એક જીવી પુરે ભાગેગી કયા હમસે દુર.
તુ હય રંગીલી મંય હું રંગીલા દેનાંદા હમ પુરા ને
જનસે જાકે તુએ ન છોડું કામ કર અય મંય ભરપુર
ઉડતા મિસ્ત્રે તીરકે જાકે સાત સમુદર મંય.
તોડુ સારા કુદર વેકે તેરા નાપકા મંયબી હુ કાકુર
(જાના દોનો)

બાબ પહેલા પરદા પાંચવા.

દરબારે આમ.

(મકીનખાનુકા તખ્તર બયકે દિખાઇ દેના, મએ દરબારીયોકે
આના શાહપુરદા)

અબીયાંત

શાહપુર—અયરો પુશી જહાનમે દાયમ હુમુલહો,
ઇસ બન્દએ હકીરકા સુજરા કુમુલ હો.

મહીનખાનુ—આવ શાહપુર ચાર આગે આવ
મુઝકો પયગામ અપને શાહકા સુનાવ,

શાહપુર—બાઅદ સુનિયેગા સુદઆ મેરા.
પહેલે ખત દેખ લીજીએ શાહકા

મહીનખાનુ—નામએ શાહસેકે આએહો લાવ
કામિલ ઇસ ખન કો પઢકે જન્દ સુનાવ.
(કામિલકા ખત પઢના)

કામિલ—

નજમ.

અય મહે આસમાનો દોસ્તોદર

અય દરે બહર હિસ્મે જાહો હુનર,

જનત અફજાએ તાજે તખ્ત સરોર,

નુર અફરોજ રૂએ મહેર સુનીર
 આ અહ તસલીમ બન્દગીએ નિયાજ
 તુમકો લિખતા હું અપને દિલકા રાજ
 જન્દગીકી બહાર આ જાએ
 કેહ મુજ સક્તનત દીખા જાએ.
 કેહ જ્યાદા જે દોસ્ત દોરી હો
 હમમેં ઐર તુમમે રિસ્તદારી હો
 નામ જખસે સુના હય શીરોંકા
 ધ્યાન હરદમ લગા હય શીરોંકા.
 નામે શીરોંપે શેક્તા હું મય.
 જાનો દિલસે ફરે ફતા હું મય.
 સક્તનત દીગોકે હકને મુઝે
 તદખ હય પર બગય શીરોંકે.
 ઇસ લીએદી હય સિદ્દે યહે તદખીર.
 ન કરો નેક કામ મે તાખીર.
 અમ જ્યાદા કરું મય કયા તરમીમ.
 ધ્યાન રખીએગા ઉસ્કા વત્તસલીમ.

મહીનખાનું—કિસ જખાંસે હો શુક તેરા ઇલાહ.

ખુમ નિકલી નિકહે શીરોંકી રાહ.
 અરઝા શાહપુર તુમ યહા દહેરો
 અબી દો ચાર રોજ ઐર રહો.
 શીરોંસે બી યહે પુછ લુમી મંય,
 સોચકર ફિર જખામ ફુંગી મય.

(શાહપુરકા રખસત હોના, આના શીરોં મુએ સહેલીઓંકા)

શીરોંકી—કુફી જાન આખાં અર્જહય.

મહીનખાનું— આવ શીરોંન મેરી પ્યારી આવ.
 મેરી બેટી મેરી દુલારી આવ
 તુમસે મંય એક સવાલ કરતી હું.
 દુઆ રન્ને મલાલ કરતી હું.

અમીયાત.

કિસલીએ ખદકમે ગયરતે અખ્તર મોતી.
 સોગંધુ લાને હય દરિયાસે યહે બાહિર મોતી

શીરી—મહેરે જખખારસે નિકલે જો ન બાહિર મોતી

સખકી નજરોમે હો કકરકી બરાબર મોતી

મહીનખાનુ—તુમમી કહેની હો ના કદર નહીં ઇસકે વહાં
આખર પાતા હય દરિયાસે નિકલ કર મોતી

શીરી—જહાં

મહીનખાનુ—કદર મોતીકી સખ ઇતરહશે કયું કરને હય.

અયસા કયા રખતા હય ખતલાવતો જોડર મોતી

શીરી—જનને ગોશે હસીનાને જહા હોતા હય.

તાજે શાહીકે રીએ ખાસ હય જેવર મોતી.

મહીનખાનુ—ગર ન રહે ગોશે હસીનાને જહ તક પહોચે

કયા હોગર બન ન શકે તાજકા જેવર મોતી

શીરી—ન બને તાજે સલાતીકા જો જેવર મોતી

હય જમાનેમે વોહ કકરસે બી બદતર મોતી

કોકા—બીબી—જો હરી જખન ઉસે નજે શહનશાહ કરે.

કયા ચક્કા જયગા ખુદ તાજતક ઉકર મોતી.

મહીનખાનુ—જો હરીકા ચહી બાજરે જહામે હંચ ફરજ

કે ન બેકાર પડા રહેને દે યુ હર મોતી.

તુમબી કુછ સમજે કે શહ કોન હયઝોર જો હરીકોન

કોન સાહય મેરી શીરી વોહ ગુલે તર મોતી.

કોયલ—હાંહા બીબી મય સમઝી

મહીનખાનુ—તુ કયા સમઝી.

કોયલ—સુનિયે—કદાહાં ઇસકા જમાનેમે હય શાહે તુરાં.

જો હરી ચાપ હય ઝોર રહે મહે અનવર મોતી.

મહીનખાનુ—ચારીશીરી—જોહરી હું મય જહામે તુમ અગર
મોતી હો,

અખ બનાકિ મંચ કિસી તાજકા જેવર મોતી.

શીરી—આપકી લોડી મંચ શાહોસે કયા કામ સુઝે.

સુઝકો તો આપકી દેવડી કે હંચ કંકર મોતી

મહીનખાનુ—વાહુ શીરી સુઝે કયા ખુબ દીયા તુને જવાબ-

તેરી બાતોપે શિદા જર હય નિહાવર મોતી.

શીરી કયા કોઈ અપને તુરે નજરકો આંખોસે ફર કરના

ચાહતા હય. મગર કયા કીયા જાય

અશી, આર.

સદાકાનુને કુદરતસે હરકે મજામુર હય શીરી.
જમાનેકા યહી આશા યહી દમ્તુર હય શીરી
મલાવાઈરક—વહા બી જાકર રહોગી રાહતસે.
ખુશરૂ પેશ આયગા ઇનાયતસે
યાદ રખના મેરી હરએક તફરીર
ખહેવે બનવાના જાકે જુએ શીર.
નહેર જમાનક ન હો વહા જારી.
બ્યાહકી બી હો કુછ ન તૈયારી
રખસત અબ તુમકો સુખ કર દુગી
આપના લશકર બી સાથ લેજુગી
અબ મુનાસિબ નહી કોઇ તાખીર.
કુછ કરે જાકે કુચકી તદખીર.

(જના મહીનજાનુ મંએ દરબારીયોકે)

સહેલી ૧—અજતો જર આખ આજુ દિલકી.

” ૨—હી તો જાનુને શુફતગુ દિલકી

” ૩—બીબી ઇઆમ કુછ મુઝે દિલવાવ.

” ૪—દેખતી કયા હો જરકી ચેલી મગાવ

” ૫—દેખીએ ઝેપનેહી શર્ત નહી.

” ૬—દેખો જાનુ ન સુનતી હોવે કહી.

” ૭—સુનબી લેગી તો કયા ખુશાઇ હય,

શીરી—કાકિલા તેરી શાગત આખ હય

સહેલી ૨—જાકે તુજાન કયા કરોગી બલા.

” ૧—મુઝકો બી સાથ લે ચલોગી બલા.

” ૩—તો બલા કિરકે પાસ જાતી હો.

શીરી—જાઅકરાં કયુ મુઝે સતાતી હો.

સહેલી ૪—બીબી ખુશરૂ બલા હય કિરકા નામ.

” ૫—ખયરીયત તો હય દિલ લિયાં કયા ચ.મ.

” ૧—અબ ચલોજે ન જુતે ઝાર બાલે

સખ—તાડ જાતે હય તાડને વાલે.

સહેલી ૬—કયુ કુદતી હો નાહક અપના જ.

ખુશરૂ કયા તુમ તો ખુદહો રફે પરી.

સખ—

ગાના.

મેરી મોહનીયાં તોરે ગારે ગારે ગાલ.

મેરી મોહનીયાં તોરે લખે લખે ખાલ.

સીરી—મદસે હું મંચ મતવારી મતવારી મોરી ચાલ.

કાટા લગા પ્રેમકા મંચ હો ગષ ખેહાલ.

સખ આખે તોરી મદ બરી ડોરે બડે લલ

હુંમક હુંમક ચાલ ચલે દામરીયા જયસે ખાલ.

(જના સખકા.)

બાબ પહેલા પરદા છઠ્ઠા.

દીવાનખાના.

(ખુશરુકા ગાતે દિખાઈ દેના.) ...

ખુશરુ—

ગાના

અબીતક દુર વોહ જાને જહાં હય.

ચહે કયા અધેર દારે આસમા હય.

અબીતક કયું નહીં લોટા હય શાહપૂર.

ચહે કયા ઇસહાર ચહે રખે જહાં હય

(આના ચોળાગકા)

ચોળદાર—

અબીયાત.

ચહે હય અનં દિલ્લીકી શાહે જહાં

ફરીશીરી કો શાહપૂર લાયા ચહા

ખુશરુ—

અજબ તુને મુઝકો સુનાઇ ખખર.

હુવે જસસે મસરર કશ્યો જગર

ઉસે જાકે કહેવરાવો ગુલજર મેં

કયામ ઉસ્કા હો બાગે ફરખાર મેં

ખસ અખ જદદ હો તુમ ચહાસે રવાં

મય ખુદ જાકે ઉસ્સે મિલુગા વહાં.

ગાના

આઇ મેરી રજ ગયા જ મોરા.

ખાગમે જાકે ગહેસે લગાઉ

સમ દુઃખ દિલકા દુર દુનાજ મોરા.
અય મેરે મોલા અય મેરે દાતા,
તુને દુઃખ સાગ દુર કીયાજ મોરા.

બાબ પહેલા • પરદા સાતવાં.

બા.ગે ફર.ખાર.

(શીરી કા બાગકી તઅરફ કરતે હુવે આના,)

શીરી—

અબીયાત.

હય નિહાં હર પન્ખડીમે જુલના નખ્વેતુરકા,
આરિજે ગુલહી હય આધના ખુદાકે તુરકા.
રફતાર નસીમે સુખહ મસ્તાના હય,
હર ફલ અમનમે શકલે પયમાના હય.
શખનમ હય શરાબ ઔર સુરા હિલ્લય સપે.
ગુલજાર નહી હય સહને મી ખાના હય
ગુલો પર હય શખનમકે કતરે પડે.
કે મા કુતમે હય યહે મોતી જડે.

.ખુશરુ—યહે દુસ્ત હય આહ યા કયા મતકા એક બજુકા ભમક રહા હય
ફલકપે સુરજ બી થર થરાકર સુહ ઉસ્કા રહયતસે તક રહા હય

શીરી—ભત્તા યહે શાખે સુમ્નુલ કિસલીએ યુ પયચ ખાતી હય

.ખુશરુ—તુમ્હારે જેસુઓમે શાખે સુમ્નુલ પયચ ખાતી હય

શીરી—યહે કયા અધેર હય સો સન બી લો શરમાઇ જાતી હય.

.ખુશરુ—લખો કા દેખકર સો સનબી યુ શરમાઇ જાતી હય

શીરી—ગુલે નરગિસ યહે કિસકો બા.ગમે હયતસે તકતા હય.

.ખુશરુ—ગુલે નરગિસ તુમ્હારી આખકો હયરતસે તકતા હય.

શીરી—ધલાડી ખયર સરવે ખોસ્તાકો કયુ યહે સકતા હય

.ખુશરુ—તુમ્હારા કદ હય લોહ સરવે અમનકો જરસે સકતા હય

• શીરી—ગુલે લાલાકો કયસા દાગ યહે કિસ્કી નશાની હય.

.ખુશરુ—દિલે લાલપે ધરકે ખાલે આરિજકી નશાની હય.

શીરી—પડે હય કતરે શખનમકે ગુલે રખપરકે પાની હય.

.ખુશરુ—તુમ્હારે રખકે આગે રખે ગુલબી પાની પાની હય.

શીરી—યહે કયા ગુન્ગોને જર કયુ મુઠીયોમે યુ કુપાયા હમ.

પુશ્પ—શિદા કરનેકો તુમપર ગુન્યા જર મુઠીમેં લાયા હય.

શીરી—ખીનફશે ને ચ્હે કિરકે વારને પન્ન બદાયા હય.

પુશ્પ—ખીનફશેને ચ્હે પન્ન દરન ખો રીકો બદાયા હય

શીરી—હયા ચ્હે કિરકી સદા શાયન મુઝે ઘોઝા હૂના
અનારોઝા બના ચ્હે કિમલીએ છાતી બડકતી હય.

પુશ્પ—ચ્હે તુમ જોખનસે પુઝે ઈકી છાતી કયુ ધડકતી હય

શીરી—ચ્હે કયા રહે કે ખીજલી ખાગમે કયસી ચમકતી હય.

પુશ્પ—કહેગા અકસે દન્દા કિસ્તરહ બિજલી ચમકતી હય.

શીરી—નહી ઘોઝા નહીં બેશક કોઇ ગર્મ સુખન હય યહા

પુશ્પ—ચમનમેં દેકર ગુલકો ચ્હે ખુલખુલ નઅરા જન હય યહા

શીરી—ખયર કયસા ગુલ કહા ખુલ.

પુશ્પ—હમ ખતાવે ચ્હે ગુલ હય ચ્હે ખુલખુલ.

મુખમસ.

મ્યાનમે કરશે ખુદાકે વારને શમશીરકો.

રહમબી તો કુછ સિખાદો સુરમેકી તહરીરકો

ધસતરહ બિસમીલ નહી કરતે કીસી નખચીરકો

તીરછી નજરોસે ન દેખો આશીકે દિલગીરકો

કયસે તીર અદાજહો સીખા કરશે તીરકો

શીરી—

અખીયાત

પાસ મેરે તુમને દેખાતી હય તેગો તીરકો

યા યુહી કાતિલ બનાં ડાલા કિસ્તી દિલગીરકો

પુશ્પ—તુમકો કયા હજત છુવે કયુ તીરકો શમશીરકો-

હક સલામત રખે ધસ શમશીરકો ધસતીરકો.

મુખમસ.

લાખો માઅશુક નજર આયે સરાપા જાડુ,

અયસે અયસેકે જન્હે યાદ યે સદહા જાડુ.

ન ચલા પર ન ચલા મુઝપે કીસીકા જાડુ.

તેરી આખોંને ખુદા જાને કીયા કયા જાડુ.

યુ તખીયાત મેરી માયલ કબી અયસી તો નથી-

શીરી—

અખીયાત.

કયા કહા આપને કયા સહર હય કયસા જાડુ

હમતો વલાહ નહીં જાનતે અસલા જાડુ.

પુશરૂ—તુમસા જહાન મેં બી કોઇ દિલગરૂ નહીં
કહે તે હો કતલ કરકે મુઝે કુછ ખબર નહીં.

શીરી—મય દિલગર હુ કયા અઝી મેરી તો કીરકી તુમને
પુલાકર અપને ઘર ધસ્તર દસે તહ કીરકી તુમને

પુશરૂ—સુખમસ.

તુમસા ઇસ તરહ ન દિખલાઇએ તકસીર હુઇ.

ઇં કર મુઝકો ન શરમાઇએ તકસીર હુઇ.

બક્ષીએ જુમ્ ચક્ષે આઇએ તકસીર હુઇ,

ચલો બસ આપ લીપટ જાવ મેરે સીનેસે.

સદ હોનાતો જરા સીખવો આઇનેસે,

ગ ના.

મુઝસે રહો ન મેરે મહેરબાન કુરબાન જુમ્જોતો જુ મેરા કુરબાન
અય જશાન કોઇ દિલમે ધિયાન નહીં લાના.

પ્યારે મહેમાન પુરા ન કુછ માન મેરી જાન હય કુરબાન.

હર એક આનશા અન્જમ જાનસે હોકે હયરાન હુ દીવાન

શીરી—પ્યારે સુક્ષતાન મય હુ પશોમાન ઇસ એહ સાંનુકે કુરબાન
મેરી જાન રહે ફરમાન જામે જસે જશાન મયને જાના

અ.શઆર.

દીસે રજ-દા કહેતા હય ન મોહું પારસે લેકિન

જખ આખે ચાર હોતી હંય મુરબત આહી જાતી હય,

પુશરૂ—પુશીમે ઇસ્કી દોનોં શુક ખાલિકકા બર્ખ લાએ.

કહા હય બુલખુલાને પુશનવા અગ નાય દિખલાએ.

[ગતકા નાચે.]

શાહપુર—

અબીયાત

મુખારિક હય મહીના વકત અઝા સાલ અઝા: હય.

રહે દિન શાદીકી ખાતિર અય મુખારિક ફાલ અઝા: હય.

શીરી—ઠકેર જ તુ અબી શાહપુર દાના.

જખાં શાદીકી નિસ્ખત મત હિલાના,

ન કર જહદી મેરી શાદીમે ધિતની,

હય જુએ શીર અબી મુઝકો મગાના.

ન જખ તકે જુએ શીર આખે મહલતક,

ન ઇસ્કા જકબી દુલખપે લાના.

ખુશીરૂ—બહોત બહેતર હય અય શાહપુર આ કિલ-
 મુઝે હરતર હરખના ઇનકા હય દિલ
 કહીસે હુઠ કર લા કોહકના.
 મગર હો ખુબ અપને ફનમે કામિલ.
 બહોત જલ્દ ઉસસે જુએ શીરૂ બનવા.
 ખુશીરૂ જસસે તા શીરીકા હાસિલ.

કાકુર—અજ સૌનાગર સહબ એક મઆ મિલા ગયા તો ફસરા મૌબુદ હય
 ન. જમ.

આપતો ઇસ ચમન કે લાલા હય
 આશીકાકે ગલેકા માલા હય.
 હો કોઇ ઔર તો મુઝે દિલ વાઝો.
 હાલપર મેરે બી કરમ ફરમાઓ.
 અયસી વયસી મગર ન લે આના.
 આપતો ખુદ હય આ કિસો દાના.
 ગો મય કાલા હુ પર હસીનહો વોહ.
 દેખો બસ અયસી ના જની નહો વોહ.

કોયલ—હુર ઔ ફયલ સુફ ઔ બદ જાત.
 ન કાબી ઇસ્તરફ બઢાંના હાથ.
 ઇસ કલોટેસે અપના બ્યાહ રચાડિ.
 ચાંદસી શકલકો ગહનમે લગાડિ,
 પાસ આયા તો દેહ અય મકકાર
 ખોપરી પર જહુગી સૌ પવનર.
 મય બી એક અપને નામકી હુગી.
 સાત પેઢીકો પુનકે રખ હુગી.

શીરી—કયા હુવા કોયલ ઇસમેં હજે હય કયા.
 તુ મેરી લૌડી વહે ગુલામ ઉનકા.

૨ મિશગરા— ગાના.

માલા રખે આગાહ જગમેં ઇસ્ક શીરીકા તુમકો મુબાશિક.
 શાદ રહો તુમ દૌનો હમેશા યુહી રહો દિલશાદ.
 અયશ મન ઔ ખુદકમે દાયમ ગયર રહે બરબાદ.

બાબ પહેલા પરદા આઠવાં.

મકાને કાકુર.

(કાકુરકા ખુદ્દી તા.અરીફ કરતે હુવે આના.)

દુબારી—

ન.જન

મંય બી કયા ખુશ નશીબ હું વક્ષાક

કયા હી ચમકા મેરા સિતારા વાહ.

રહે ગમે બાદશાહ તો યુંદી.

ન હુધ ર ૭ શાદી પર શીરી.

હોગી જબ નહેર બન્કે સબ તૈયાર.

જબ કહીં પહનેગે વોહ શાદીકા હાર.

થી જો કિસમત મેં ખાના આખાદી.

મેરી કાયલ સે હો ગઇ શાદી

જયસી મુઝકો મિલી હય મહપાર

સબકો અયસી પરી મીલે મોલા,

ઔરતો સારી ઠીક હય ખાતે.

પર કબી માર દેલી હય લાતેં

ખયર કયા ગમ હય દુધવાલી ગાય

છરકે હાયોફી માઢ દોન ન ખાએ

જુદમ ઉત્કા નહી હય મેરે સાથ.

સબી સુનતે હય અખતો જોડકી ખાત.

જબકે જોડકા હો ગુલામ જહાં.

ફિર કરે શર્મ કયુ કોઇ ખન્સા.

ઔર મુઝે વોહતો મારતી બી નહીં

એ ક્રકત નખરા કરતી હય વોહ હસીં.

ખુદ બ.ખુદ બર બરાઇ જાતી હય.

લો મટકતી હુંધ વોહ આતી હય. (આના કાયલકા)

આવ જાની ગલેસે લગ જાવ.

શર્મ કયસી હય મુહ તો ખાલાવ.

જોડ દુનિયાસે એ નિરાલી હય.

અલ જોડેં એ કાલી હય.

કોયલ—ક્યા કહા ફર યો લાંડરે ખર.
 કાલા તું ઔર તેરા સારા ધર.
 કાલા મુઝકો મુવા બનાતા હય.
 દાગ ખુરશીદમે લગાતા હય.
 મુઝકો કાલા કહા કરો ન કબી.
 દેખો અઘી નહીં હંસી અયસી.

કાકુર—અરે તું ગોરી ગોરા આપ તેરા.
 બસ મયહી કાલા આઘી હું કયા.

કોયલ—તુમકો યહાં કોન કહેતા હય કાલા.
 તુ મ તો હો બાગે હુસ્નેકે લાલા.

કાકુર—મય તો ક્યા હુ પે કદરદાં હો તુમ.
 સચતો રહે હય કે મેરી જા હો તુમ.
 કોઇ તુમસે સિવા હરીન નહીં.
 અયસી દુનિયામે ના જનીન નહીં.

ગાના.

તુ હરયાલી મય હરયાલા દોનોંકા હય જોડા.
 ચદ તુ મય હાલા બીબી દોનોંકા હય જોડા.
 કુલે કુલે ગાલ તુમહારે જયસે રૂકા ગાના.
 પાડ રોટીસે અઘલા બીબી પાડ રોટીસે અઘલા.

કોયલ—ઝુમર લા દો ધુધર લા દો પીચે લગાવો હાથ.

કાકુર—ધસસે કહો કુછ બાલા બીબી ધરમે કહો કુછ બાલા.
 ઝુમર લા હુ ધુધર લાહુદ અગર દીખાઓ નાય.
 નાય દિખાઓ અઘલા બીબી નાય દિખારો અઘલા.

કોયલ—

ગાના

નાગન રહે મેરે ગેસુ હય અખર દોનો બીચુ હય.
 દાતોસે ખજલ લુલુ હય આખે દોનો આહુ હય.
 હંચ ચાદ મેરે રૂખસાર અન્દાજ નિરાલેદાર.

ગજબ જુદુ હય—

મરતે હય સદા દોચાર દેખ રફતાર મેરી દિલદાર.

કાકુર—અજબ ઉલ્લુ હય.—

બાબ પહેલા પરદા નવવાં

રાસ્તા.

(ફરહાદકા ગાતે હુવે આના.)

ફરહાદ—

આના.

જહાએ ચર્ખસે બરબાદ હું મંચ.
સદા આફાકમે નાસાદ હું મંચ,
અમરચે કામકા મય કોલકન હું.
મમર અફલાસસે બરબાદ હું મંચ.
મુઝે સખ જાનને હય એહમે આલમ.
કેમ શકુરે જહાં ફરહાદ હું મંચ.

(આના શાહપુરકા.)

શાહપુર—

અળીયાત.

અબ ગયા દુર ગમ તેરા સારા.
બખતકા આજ અમકા સિતારા.
ચલ મેરે સાથ શાહી મહલમે.
માદ કરતી હય શીરીં ફહારા.
નહર બન વાયગી એક વોક તુમસે.
દુર હો જાયગા ગમ તુમહારા.

(જાના દોનોકાં.)

બાબ પહેલા પરદા દસવાં

બાગે ફરખાર.

(શીરીંકા બેકરારી કરતે દિખાઇ દેના.)

શારી—

અળીયાત.

બહોત હય દિલકો મેરે બેકરારી.
હુના અમ્મો ન અખતક હાય જારી.
ને જારી જખ તલક હો જાયગી નહર.
ને કમ હોગી મેરી બી આહો જારી.
ને લાયા કોલકન શાહપુર અખતક.
હુધ કયું દેર ઉરકો રખમે જારી.

સહિલી ૧—ન કુછ રજ આપ સરકાર ફરમાયે,
વેડ આયે જળ તલક હમ નાય દિખલાયે.

સહિલીયાં— ગાના.

મોહનીયાં જાડુ ડરતે રહે હાં
તોરે રસીયે નયન મદવારે.
જમસે કડીયાત્રી ધારીયાંરે હાં.
પ્રેમકી બાન મારતે રે હાં
મોરે કરેજે બીચ પડે ધાવરે
લાગી નજરી તોરે વારીયાયે
કામોહે તુમ નહારતેરે હા,
જાવ પીયા તુમ જાવ ચયે જાવરે
કાહે કરત મોસે રારીયા.

સહિલી ૨— અખીયાત
ખીખી અખરંજ ફીસસે કીજાયે દુર.

આ ગયા લેકે કોહકન શાહપુર.

શીરી—નાચ ઐર રગ બસ કરો અખદુર.

હુકમ દો જલ્દ આવે તા શાહપુર

(આના શાહપુરકા મયે ફરહાદ.)

શાહપુર—ચહે હય કોહકન હાજર અયનેક ખુ.

મય લાયા ઇસે હુઠકર ચારસુ

કહો ઇસસે જો કામ સરકાર હય.

ચહે હર એક ફનસે ખખરદાર હય.

જહાંમે ચહે મશહુર ઉસ્તાદ હય.

સુનાહો જો તુમને ચહે ફરહાદ હય.

શીરી — ગાના.

નહર અય ફરહાદ એક સર્ગી બનાના ચાહિયે.

અપની ઉસ્તાદી કે કુછ જોહર દિખાના ચાહિયે

જીતને હો ફરકાર પરચર લે વોહ તું ઇસકો હસે.

દેર ઇસમે કુછ ન અખ તુઝકો લગાના ચાહિયે,

જલ્દ કર અ-જામ અપના કામ તુ ફરહાદ અખ

ગર તુઝે ઇ-આમમે ઇસ્કે ખજાના ચાહિયે.

ફેરહાદ—

ન.જમ.

લાઈંગા બળ મયં કુકમ તેરા, આંખોંસે કશગા ભરી ચસ્મા,
માવરયે મગર નસીબ મેરે, પહોંચા જો મયં આસ્તાં પર તેરે-
ખાતે કરે સુઝમે અહેતિલખત. અલાહ અલાહ તેરી યે કિસ્મત-
આગાજમે હો જો લુલ્લ તેરા, અન્નમ બી હો યહી પુદાય-
અબ જાકે બનાઉ જલ્દ ચસ્મા. હક ચાહે તો હોમા પાર બેડા-
ફૂલ ફિક ન કિજીએ અય ગુલ-દામ, હો જલગા જલ્દ ઉરક અન્નમ.

ગાના.

યે તો સુસ્કિલ નહીં હય કોઇ કામ કામ કામ
લાઈ નહર મેં લેકે તેરા નામ નામ નામ.
કોહકી જનિય જતા હું અબ મયં.
દોનો હાથોંસે સીનેકો થામ થામ થામ.
નહેર બનાઈ.....કામ દિખાઉ,
ફાહુ પશ્ચર મયં લેકે તેરા નામ. નામ. નામ.

ટેબલા

આખ પહેલા ખતમ.

આખ દુસરા પરદા પહેલા

જુએશીર.

(શીરીકા મુએ સહેલીચાકે નહર દેખનેકે લીએ આના.)

સહેલીયાં—

ગાના.

નહેર પે ખારી રાજદુવારી શીરી હમારી આતી હય.
દુરહો સારી ખિન્જી ખિન્જી સવારી આતી હય-
બય બેકરારી નહરકી સારી રાજકુવારી આતી હય,
દિલખર ખુસ્તર રૌશન અખ્તર મહેરે અનવર આતી હય,
માહસે બદર સખસે બરતર દુસ્મ અફસર આતી હય.
મહર અનવર ફાહો પયકર ખદકી દિલખર આતી હય-
અશઆર.

ફેરહાદ—

દાયમ રહે જુલપમે મહો મહેર આસમાં
આદાબ અર્જ કરતા હય ફરહાદ નીમજા.

શીરી—ફરહાદ કામ નહરકા પુરા હુવા તમામ.
ફરહાદ—જહા હુજુર કામ મેરા હો ગયા તમામ.

સરકર ઇસે બગીચા દેખે.

હર કામકા તરજે નૌર દેખે.

હય પુખ્તા બની હુધ દોરોયા.

પથરકા બના હય કામ સારા.

ચહે બારાફરી હય અય ખુશ અંજમ.

દેગી બયઠક ચહે તખ્તકા કામ.

કપડે રખના હય ચહાં જોયા,

ગુસ્સકે વસ્તે હય ચહે ન,

ઇસ ખુરજમે હો જો રૌનક અંજમ.

ખુરશીદકા હો સબોકો ધોકા.

શીરી—ચહે ખુર્જ તો ખુખ હય બનાયા.

સહેલી ૨—જહાં ઉરતાદીકા હય જોહર દિખાયા.

૧—હર દરજા હય ઇન્તેખાબ ઇસકા.

૨—આલમમે નહોં જવાબ ઇસકા.

૩—જના કયમ કીયા હય કાયમ.

૪—સીદી હાં અયસી હીથી લાજમ.

૫—મજબુત હય કિસ કદર બનાયો.

૬—પથર હય સિયહ સબ લગાયા.

૭—હર ચીજકો ખુખ હય સજાયા.

૮—જગલમે મકાંક બહુત પાયા.

ફરહાદ—સરકાર કો બી પસન્દ આયા.

શીરી—હાં ફરહાદ મુઝકો બાયા.

સહેલી ૧—ઇન્આમ બી ઇતના દીજમે સરકાર.
હો જાય જહાંમે ચહે બી જરદાર

શીરી—હાં હા ઇસને મેરા દિલ કીયા હય રાજ.
ના ખુશ ન કંઠગી ઇસકો મંચબી

ફરહાદ—હાય કિસમત તો મેરી નહોં હય અયસી.

શીરી—ફરહાદ ચહે ઠડી સાસ કયસી.

સહેલી ૧—મે ચાર હય મુઝલિસીસે નાહાં.

૨—સય હય ચહી રખતી હય પરીશાં

શીરી—હાં સચ હય મહી હમ ઇસકો અય રંગ.

પર દિક હય કયા મંય દેતી હું મંગ.

મમરા ન તુ અપને દિલમે ફરહાદ.

મહેનત તેરી જાગી ન બરબાદ

ફરહાદ—દિલકો મેરે હવસે ગંગે દોરમ કુછ બી નહીં.

આપકો દેખ લીયા અય મુઝે ગમ કુછબી, નહીં.

સાહેલી ૧—દીવાનગી ઇસકી તુમને દેખી.

” ૨—અધારે ઢીઠાધ શાન તેરી.

શીરી—મુંહ અપને જો કહેતા નહીં ખુશ ખુ ફરહાદ.

આજમાતા હય મેરા હોસલા કયા તુ ફરહાદ.

ફરહાદ—મુઝે દરકાર નહીં આપકી દોલત સાહય.

આજમાતા હું ફક્ત અપની મય કિસમત સાહય.

સાહેલી ૧—મુદ્દા ઇસકા બહેન આપને સમજા કયા હય.

” ૨—મંય બી હયરાન હું દિલમે કે રહે કહેતા કયા હય

શીરી—લે રહે દીનાર જરો ગજ તુ રોતા કયા હય.

ઐર કુછ ચાહે તો કહે તેરી તમન્ના કયા હય.

ફરહાદ—(ખુદસે) મુકર જાનેકા કાતિલને નિરાલા ઢગ નિકાલા હમ

મુઝીસે પુછતા હય તુઝકો કિસને માર ડાલા હય-

અય ચર્ખ રહે વકત હય મદદકા

અય આહ અસર તુ અપના દિખલા.

કુછ પુછો ન મુઝસે હાલ મેરા.

દરતર હય રહે એક ગમેા અંબમકા.

હાલત મહીં કાબિલે બયા હય

સુરત હીસે દેખલો અયાં હય.

હું હુકમસે આપકે મય લાચાર.

કરતા હું બયાં સુનિચે સરકાર.

હુટા મુઝે ચન્દ રહ જનો ને

મારા મુઝે મિલકે ફશમનોને.

શીરી—નામ ઉનકે મુઝે બનાઓગે તુમ.

હ મંય વોહ સજાકે હોશ હો મુમ.

ફરહાદ—અબજને કીયા હલાલ મુઝકો

ગમ જેને કીયા નિહાલ મુઝકો.

આરિજને કીયા હય તેરી હમરાં-
 કાકુલને કીયા મુઝે પરેશાં
 જુલ્ફાને મુઝે બલામે ડાલા
 ચોટીને ડસા હય બનકે કાલા.
 ખલકાને ચઢાઇ રોજ મુઝપર
 અશવે ચઢ આમે લેકે લશકર
 દિલ છીન લીયા હય ચીતવનોને,
 બરબાદ કીયા હય રહજનોને,
 હય ખાલસે જોરે દાગ દિલમે.
 દલકતકા જલા ચિરાગ દિલમે

ઓરી— બસ બન્દ કર જખાન અપની.
 ગર ચાહના હય જાન અપની.
 દિલમે રહે તેરે હય કશા સમાયા.
 રત્નેકાંભી ધ્યાન કુંછ ન આયા.

ફરહાદ— જહામે દેખને કે વાન્તે રહે માલ ઔર જર હય-
 ખુદાકે સામને સુલતાન ઔર મીસદી બરાબર હય-

ગીરી— ગાના.

કયા બોલારે કયા બોલા તુ મુઝસે બાત. (૨)
 કાહેહો તુ બેલારે મોસે પીત રીતકી બતીયાં.
 કબી ન કરે તોરે સાથ બાત. કયા.
 લે જાવ ખસે રહી દુર અબી છાડો કહી બનમે
 મુરખને જય સાકે કરાયો રંગ મોરા ભગ,
 વમસાહી કરાઉં તગ કરે જગ ધાત. કયા.

ફરહાદ— ગાના.

દીવાના હું શયદાહુ તલબગાર હું તેરા
 અય જાને જહાં તાલીમે દીલદાર હુ તેરા.
 જાઉં મય કહાં અબ તેરી દેવડીસે નિકલકર
 મહેનેદે મુઝે મય તો ગિરફતાર હુ તેરા
 દેખા હય ફકત તુજકો મુહબ્બતકી નજરસે.
 ગર જુર્મ હય રહે તો મય તો ગુનેહગાર હુ તેરા.
 અબીચાત.

ગીરી—

દિમાન ઇસકા બે તરફ હય ફિર ગયા.
 ન માનેગા જનહાર રહે બેસજા.

એ મજદૂર મા કાંઈ સોચાઈ હય.
તરંગ ઇસકે જીમે' એ કયા આઈ હય,
બલા બારતો કરકો કયા ફું સળ.
ઇસે ભકે જ'ગલમે' તુ છોડ આ

બાબ દુસરા પરદા દુસરા

મકાને કાફુર.

(કાફુરકા મંએ કાયલ કે આના.)

કાફુર—

નજમ

તુમકે મેરી કસમ ઇધર આવો,
હો બત્તાતા હું અબ સુને જાવો.
વોહ ને ફરહાદ બેકથા મજદૂર,
મુશ્લિસીસે ને રહતા થા રજુર.
દેખ કર દુસ્ત શીરી'કા વોહ બ.ગૌર,
હો ગયા આશીક ઉસકા બસફિસા ફૌર,
તુમ વહાં પર ન થી' એ ખુબ હવા,
વન હોતા વોહ બસ તુમ્હી પે દિદા,
કયું કે જબ તુમકો દેખ લેતા વોહ.
કબી શીરી કો દિલ ન દેતા વોહ.
શીરી' અયસી તો કુછ હસીન નહીં,
ઇસ લીએ આરજુ હય અબ દિલખર.
તુમ બી નિકલા કરો ન અબ બાહિર.
સારી દોલત મેરી ન યો જાએ.
કોઇ આશીક ન તુમપે હો જાએ.
નહીં બેસુદ બાતે કરતા હું.
વકત ના.જુક હય ઉસ્સે' ખરતા હું.

કાયલ—

ગાના.

જાવો પીવા એ કમસી હસી હય.
મુઝકો કરે ને ખાર માફે પયજેર મંય તો —
તેરી સુરત મેરે દિલમે' બસી હય.

ઔરોં પે હો શીટકાર માર પમજાર મય તો.—

જન તો મેરી તુમસે ફસી હય.

ગયરકો અમ દિલદાર માર પમજાર મય તો.—

ગુલુસે તેરી જન ફસી હય.

ઔરાસે હો બેજાર માર પમજાર મય તો.—

કાકુર—

ગાના

અપની ખીખી પર કુરખાન કોઇ કહાં અયસી પાયગા.

મેરી ખીખીકી કયા ખાત હય વોહ બડી નેક જાત.

કુરખાન ચહે દિલ કયુ' જાયગા—અપની.

તેરી ખાતોપે કુરખાન જાવે હરદમ મેરી જન.

તુઝકો ન ચહે દિલ બહેલાયેગા—અપની.

બાબ દુસરા પરદા તીસરા

જંગલ.

(ફરહાદકા ખુદકી હાલત પર અફસોસ કરતે આના.)

ફરહાદ—

ગાના.

બનાકર મુઝકો વહશી બજમસેં અપની જો ટાલા હય.

નયા અન્દાજ અય જાને જહાં તુમને નિકાલા હય.

દિલા દિલજન સદકે દિલ નિછાવર ફહ હય કુરખા.

સિવા કયા ઔર ઇસસે ઇસ્ક તેરા ક્ષેને વાલા હય.

દિલાયા ખુબ ઇન્આમ આહ તુને મેરી મહનત કા.

જમાનેસે તેરા ઇન્સાફ અય શીરી નિરાલા હય.

ઔપેહસાલાહ—

અખીયાત

કિધર અફલ હય તેરી અય બેશકર.

લીયા નામ ચહે કિરકા મેરે હુગુર.

ચહે ચુસ્તા ખીયાં તેરી અચ્છી નહીં.

તેરી જન ઇસમેં ન જાએ કહીં

ફરહાદ

ગાના

મય તો શીરીકા હુ' દીવાના કયા માલ હય જન ગવાના—

નસીહત આપ કિસ આનકર સાહય સુનાતે હય

બયા આને અલમમેં કિસ્કો મરનેસે ડશતે હય.

એ સમય કહે તે હવે હજારત આપ ચાસિશ આજમાતે હવે.
કહી ન્યાજ આપને કોલસે બી આજ આતે હવે
કુછ ખાત નહીં મરજના.....કયા.
ચહાંતો તનમે ખુદ બાકી હવે જાને જર થોડી સી
ડરાતા હો કિસે તુમ ખીચકર તલવાર થોડી સી,
અંતે ઇસવારતે હવે જીન્દગી દરકાર થોડી સી.
કે દિલમે રહે ગાઢ હવે હસરતે દીદાર થોડી સી
એક ખેલ હવે ખુન બહાના.....કયા.

સિપેહસાલાહ —

અખીયાત

કહાં હવે બહાદુર ઇંતર જલ્દ આ,
કીયા જુમં ઇસ નાસજાને ખુરા
મજા ઇસ્કે શીરીકા ગિખલા ઇસે.
હુજુરે શહનશાહ લેખ ઇસે.

(ફરહાદકો લેખના)

બાબ દુસરા પરદા ચવથાં

ફરખાર.

(સિપેહસાલાહકા ફરહાદકો પકડે હુવે લાના,)

સિપેહસાલાહ

અખીયાત.

ફિકાને નહીં હવે હુજુર ઇસ્કે હોશ.
એ શીરીકા ઉલ્લટકાં રખતા હવે જોશ.
સુના ઇસસે શીરીકા શાહાજે નામ.
પકડ કર સરે બજામ લાયા ગુલામ.
બતાતો સહી તેરા હવે નામ કયા ?

ખુશાહ —

ફરહાદ —

ખુશાહ —

ફરહાદ —

ખુશાહ —

ફરહાદ —

ખુશાહ —

ફરહાદ —

ખુશાહ —

ફરહાદ —

ખુશાહ —

મંચ મશહૂર ફરહાદ હું બેનવા
બલા કિસ્તરહકો હવે તેરા વતન
વતન હવે મેરા ફરતે સફરાકા બન.
તેરે શહરકા કોન હવે બાદશાહ.
જુવુ હવે વહાંપર ફક્રમત પનાહ
હવે કુછ ઓરબી નામ ઉસ્કા બલા.
હવે નામ ઉસ્કા એક ઇસ્કબી દુસરા,
તેરે શહર વાલોંકી કયા હવે મિન્ન,
વોહ ગમ ખાતે હવે અમ શહે ખુશબકા,
બલા કિસ્તરહસે વોહ અ.બાદ હવે.

- ફેરહાદ— વહાં દાદ હય કુછ ન ફરીયાદ હય,
 ખુશાફ— વહા ચઢકે આએ જો કોઇ ગનીમ
 ફેરહાદ— દિલ ઉસ્કાબી તેજે ગમસે દોનીમ,
 ખુશાફ— બલા કમસે હંચ ફેજકે વાં જવાં,
 ફેરહાદ— હય સખ મદ મયદાને ઉફરત વહાં.
 ખુશાફ— બલા હઝબા રખતે હય કયા, વોહ સિપાહ
 ફેરહાદ— ખદગે કુ.ગાં ઓર પયકાને આહ.
 ખુશાફ— બલા કરતે હય કયા વોહ કારીગીરી,
 ફેરહાદ— વોહ અસ્કામેં લાતે હંચ ખુદી તરી.
 ખુશાફ— મુહબ્બતમેં તો રન્જે ગમ હય તમામ,
 ફેરહાદ— ઇસીમેં વોહ રહેતે હય રાજ મુદામ
 ખુશાફ— તુ કિસ વાસ્તે ઇસ કદર હય હજી.
 ફેરહાદ— મેરે દિલમેં હય ઇસ્કે શીરી મહી.
 ખુશાફ— અરે કયા તુ હય મુઝસે સચ કહે રહા.
 ફેરહાદ— મય જુઠાં નહીં અય શહે ખુશલકા.
 ખુશાફ— બલા જન કયુ મુદત કેતા હય તુ,
 ફેરહાદ— ઇસીમેં હય આશીકી યસ અખર,
 ખુશાફ— હય શીરી મેરી કયા હય હુજ્જત તેરી
 ફેરહાદ— મેરી હય વોહ સાહા મેરી હય મેરી.
 ખુશાફ—

ગાના.

ફરફર ઓ મગફર આગેસે યસ હોજ ફર.
 હુગા તેરી જન જુફર.....ફર
 કફગા યસ મય અયનાયુર હય કહી મનજુર.
 વાર કફ બરપુર દેખુ તેના મગફર.
 મયબી હુ એક સુર .....ફર

શાહપુર— અબીયાત.

મારેં ઇસકે છાંડે મુખતાર આપ હય.
 ઇસાફ હય જુફરકે સરદાર આપ હય.
 લેતે નહીં હય જન કિસી બેગુનાહકી.
 ઓર યુ તો બાદશાહ હય સરકાર આપ હય.
 હાં ખુ કે પદમે ખુન બહાના મુખાહહય,
 કયુ બેગુનાહપે ખીચતે તલવાર આપ હય.
 ખુશાફ— તરીહત તુ વજર ઇસિમ ન મુઝકો ગરે સુના દેતા.
 તો બેશક મય સરેદરબાર ખુન ઇસ્કા બહા દેતા.

વજરેકી ચહી સેવા હય હાં અચ્છા કીયા તુને,
ન હોતા ચ્હે તો અય નાદાં અબી તુજકો સજા દેતા.
ધધર આતે ચ્હે દરહમ છોડ દે તુ નામ શીરીકા.
ચ્હે ખાતિર-ધરકી હય વર્ન મંચ સર તેરા ઉડા દેતા

ફરહાદ—

ગાના.

મંચ જર લેને નહીં આયાજી મંચ જર લેને આયા.
જરકો આપને આમ લખાદો મુજકો કયું દિખલાયાજી—
મુજકો તો મતલબ શીરીસે હય ચહી મેરી મન નખાજી—

શાહપુર—

અગીચાત.

શાહકી ગમસે તખીઅત ગર બહોત ધમરાધ હય,
ધરકીબી તદખીર મેરે જહનમેં એક આધ હય.
ગર મેરી તદખીરગર હજરત અમલ ફરમા એમેં,
રન્જે ગમ દિલકે અબી તો દુર સજા હો નાએમે.

જુગાર—

હા બયાંયર જલદ તુ મુજસે વોહ કયા તદખીર હય,
મેરે દિલકા હાલનો ધસ રજસે તગીર હય,

શાહપુર—

મેસુ તુ હય જો પહાડ અય બાદશાહે નામદાર,
શસ્તા કાધર હય જુસ્કે સખમસે મેશુમા,
તોડમેકા હુકમ દે ધરકો અબી આપ આં જનાય,
જોશે વહશતસે ચ્હે મન્જુર ધરકો કર લેગા શિતાય,
શર્ત કીજે ઉસ્કો તોડેગા તો શીરી પાયગા,

સમ—

કોહ તો તોડેગા કયા સર ફોડકર મર નયગા:

જુગાર—

તેથી કયા ખાત કયા તદખીર કો હય.

હમારે દિલમેં બી કયા જય ગઇ હય
અબી હો નયગા ચ્હે ધરપે રાજી,
કેવહશત દિલકી બેહદ બદ ગઇ હય,
અબી કહેતા હુ મય ફરહાદ સે ચ્હે.
કે તોડ ઉસ્કો જો સચ્ચા મુદ્દા ધ હય.
સુના કુછ તુને અય ફરહાદે નાદા.
બયાં શાહપુરને જો શર્ત કી હય.
અગર તુ તોડ ડાલે મેસુ તુકો.
તો એતકરાર શીરી બી તેરી હય.

ફરહાદ—

ગાના.

રખ ચાહે તો બેડા પાર હય દમમે-કાષ દમમે
મેરી ઇજત તેરે હાથ હય અબ અબ મૌલા,
કયા ખૌફ અગર તુ સાથ હય અબ અબ મૌલા.
મહી ફિકે સુઝે દિનરાત હય અબ અબ મૌલા.
કોહ ગિરાઈ, જન લકાઈ, કામ બનાઈ
શીરી પાઈ, દમમે કાષ દમમે.

(જનના ફરહાદકા.)

એહલે દરબાર.

ગાના.

કયા બાત હય શાહે દૌરાં, ઇ-સાફ મહીથી ખવાહાં.
સરખર, બહેતર, ખરતર, મહેતર, ખુશતર, અફસર.
દિલપર, જુદર, તુમપર, ગૌહર, અખતર સદકે ઐર જન
કયા બાત હય અયસી, ઇજત, અયસી દૌલત.
અયસી સરખત, અયસી હસમત, અયસી ફુરમત.
ઐર ચહે ગુરખત જન જન કયા બાત હય શહે દૌરાં.

બાબ દુસરાં પરદા પાંચવાં.

દીવાન ખાના.

(શીરી બચે દિખાઈદેના સહેલીચોકા ગાના.)

સહેલીયા,

ગાના.

સુનો સુનો! પ્યારી જરા સુલતાનને ફરમાન સુનાયે
તુમહે પાંચે સગ લેજનચે કોહ ફરહાદ અગરચે ગિરાઈ
વોહ પહાડી હય સખસે જો બારી હય
તોડ ડાલી અગર ઉસને સારી શીરી પ્યારી શીરી પ્યારી
તુમકો સુલતાનસે બખશીશમે પાંચે—

ગાના.

શીરી.

હાય પ્યારે તેરીરે બાત મયને કુછ ન માની
બાત માની ન કુછ કદ્રહી ઇસ્કહી તેરી જની.
જુર્મે સુઝસે હુવા તુમકો સદમાદિયા
હાય ચહે કયા હયા બખશો મેરી ખતા મેરે દિલખર.

અમરનાર.

નજર ઇસતરફકો તુ કર, જરા, તુએ કુછ અમરબી હમ બેવફા-
યહાં દરિયા ખુનકા બહે ગયા, તેરે ગમમેં દીદગ્યે નાર હય,

એ શીરીં તુએ હાય કયા હોગયા.

લિલાજ આજ તેરા કહાં ખોગયા.

ગુજા હય કનીજોં હીકે સાગને

લગી હાય રોરોકે દિલ થામને

મુનાસિખ હય પહેમે ઇહેં ટાલદું.

અકેલી મંચ ફિર દિલસે આતેં કરે.

મમોલા એ કયા કહર તુને કરીયા.

કે મયનાકો પાની ન અખતક દિયા.

અરોફતકી બાગમેં જદદ જા.

જરા કુછ ચમ્પેકે તુ ત્રોડ લા.

તુ નરગિસ કીસે ધુરતી હય ખડી,

બનાલા તુ કુસોકી કોઇ છડી,

જ્યાંસે ન કુછ અપને સોસન નિકાલ.

જરા જાકે નરગીસકો તો દેખ બાલ.

હય ચમ્પા એ કયુ જદ રંગત તેરી.

હવાં જાકે ખા બાગકી તુ જરી,

તુએ કયુ હય સુંબુલ બલા પયચો તાબ,

છિડક જાકે ગુલશનમે પાની શિતાબ.

મેરે ગમમેં ફરહાદ જાબ દુખ ઉઠાએ.

તો ધરમેં, મુઝે કિસ્તર હયચન આએ.

મુનાસિખ હય અબ મંચ બી જોગન બનું,

અમર જાકે કુછ અપને જોગીકી લુ.

ગાના

અપને જાતીકો હમ કુસલાએ લાયગે

રહકે હમસે જહાં ગએકો.

વહાં આકે ન હમ મનવાએ લાએગે

તુતો ખુરેશમેં મસહુર હય કામિલ કાતિલ.

નર્મ કયુ હો ગયા ઇસ વકત તેરા દિલ કાતિલ.

અબ કરીબ આગઇ હક મેરી બી મુશલ કાતિલ

છોડે જાતા હય મુઝે કિસલીએ મિસમિલ કાતિલ
એક ધણેમે તો હલ હય મેરી મુશ્કીલ કાતિલ
તુમ કો પ્યારે છબીલે રસીલે ખુલવાય લાંચંગે.—
(જના શીરીકા.)

બાબ દુસરા પરદા છઠ્ઠા:

મકાને કાકુર,
(કામલકા કાકુરકો મારતે હુવે લાના,)
અખીયાત.

- કામલ— અરે રાતકો તુ કહા ચા ગયા
કાકુર— પરાઠતો ખાનેકો અચ્છા મિલા
કામલ— તમાએકો સમજા પરાઠા મુવા
કાકુર— રહે લડુસે મુંહ ખુબ મીઠા હવા-
કામલ— રહે છુસા કે લડુ હય અય બેહયા,
કાકુર— રહે પાપડબી ઇસદમ મળ દે ગયા.
કામલ— નીગોદડા મેરી કુછબી સુનતા નહી
કાકુર— અરી મુશ્તમે સરકો ધુનતા નહી.
કામલ— હય શાયદ ઇસે દિલ લગી ઝોરસે,
કાકુર— જર દેખ ચેહેરા મેરા ઝોરસે,
કામલ— મુશ્ત ગારત જવાની મેરી,
કાકુર— અરે વાહરે મેરી કબા પરી.
કામલ— ચક્ષો અબ લગાવો ન તુમ મુજકો હાય
કાકુર— ન કરના કબી મુઝસે અબ તુમી ખાત.
કામલ— જો સૌ તનકો દેખુ તો ખોરી ઉડાઉ
કાકુર— તો ફિર મંચબી કચ્ચા તુઝે ચાખ બેઉ-
કામલ— વોહ કયા મુઝસેબી હય જ્યાદા હસો.
કાકુર— પરી બી સીવા કોઇ તુમસે નહો.
કામલ— નહો એસી રગત બી કાલી મેરી,
કાકુર— અરે વાહરે બોલી બાલી મેરી,
કામલ— ચક્ષો અબ જ્યાદા ન હમકો સતાવ.
કાકુર— ખસ અબ ગુરસા છોડો. ધણર પ્યારી આવ-

માના

ગુરુસાં છોડો મત દિલ તોડો દિલખર ખારી ખાના ખિલાવ.

હલવા મલીદા કલીયા, સાથન આહુ વેયાં ઝાર પુલાવ.

જરદા ફિરની ઘોરે સુતનજન ચખતી બિરયા ની મંગવાવ,

કેલયા આખી નાન પરાદા કુચકે આકર ખાંતી પુલાવ.

રોસ કોફતા ગુરદા કસેજ બેળ કોરમા બી ખિલાવ

આઝડી બચોની ક્યામ સમોસે ખાયા સીરી બી દિલવાવ.

લડુ પેડા બરફી જલેબી ગગન ગાંધીયા બી મંગવાવ.

દુધ દહી રળડી મલાઈ પુરી કચોરી બી ખિલાવ

કોયલ

નજમ

પેટ હમ યા પખાલ હમ તેરા.

ખાયગા કયા પચાયગા તો કયા

એક અકેલેકો ઇસ કહરે અલસેટ.

ઉઘ અપ્પાહ ચહે પહાડ હમ યા પેટ.

કાફુર— મય અકેલા ચહે સખ ન ખાઉંગા.

સારે મહેમાનોં કા ખિલાઉંગા,

દેખ તો કિતને નજમ હમ મહેમાન.

હમ ઇન્હાંકે લીએતો ચહે સામ્રાન.

કોયલ— તેરે મહેમાન અબી ખુલાએ હમ.

ચહે હમે દેખને સખ આએ હમ.

મય તો ઇસ શર્તસે રહુંગી સાથ.

કાલકર માર મેરે હાથ પે હાથ.

કાફુર— લાત.

કોયલ—હમ ચહે કયા ખાત.

કાફુર—નહીં હાથ.

હાં બખાંકર સુનું વોહ શર્ત તેરી.

આહિયે કયા હમ કયા તેરી મરજી.

કોયલ—શર્ત ચહે હમકે સખકો ધરસે ન જાવ.

દિલ ફિસ્તી ઘોરસે ન અપના લગાવ.

કાફુર—રાતકોબી કહોં ન જાઉંગા.

ફિજીકો મમ મજે ઉડાઉંગા.

કોયલ—હંચ યે કયા.

કાકુર—નહીં સખકો કહીં ન જાઉંગા.

કોયલ—હસરા મુઝસે યે કરો ચેકારા.
આખે પુટે ને જોયો ઝોરકો યોર.

કાકુર—તુઝકો દેખુ તો પુટે આંખે અખ.

કોયલ—ઉધ અદલાહે મેરે હાય ગજબ.

મુઝકોલી દેખનેસે હય ધન્કાર.

કાકુર—નહીં જુલા. મંચ અય મેરી દિલદાર.

બન્દા ગર ઝોરપર ઉઠાએ આખ.

સામને વાલી પુટે નેએ આખ.

કોઇ ઝખડા ન અખ ઉઠાઉંગા.

લોય હાંબી ન અખસે આઉંગા.

મુંહ છિખાલો તુમ અપના ખારી હાય,

કહીં અયસા ન હો નજર લગ જાય,

હો ગયા સારા ઝખડા કિસ્સા તમામ.

લો ચલો ભાધ અખ સલામ સલામ.

કાકુર— } ગાના

કોયલ } ફર હુવા ફર હુવા ફર હુવાજી,
ચલો ધરમે ચલો રજ ફર હુવા.....ફર
સખકો સલામ ઝોર બન્દગી કરે લો.

હુવા જી.....ફર

નાચે ગાએ અયશ મનાએ.

ઝખડા સખ કાકુર હુવા જી.....ફર

(જના દોનોકા.)

બાબ દુસરા પરદા સાતવા.

કોહે બેસુતુન.

(ફરહાદકા પહાડ તોડ તે દિખાધ દેના)

ફરહાદ—શીરી શીરી હાએ.

ગાના.

નસરમે હોશ બાકી હય ન તનમે જાન બાકી હય.

મગર હાં દિલમે તેરે વસ્લકા અરમાન બાકી હય.

મદદ અથ જોશ વહસત આસિ કામે જાત રહે જાએ,
મરેખાં ફટ મયા તો કયા અબી દામાન બાકી હય,
ખુદકે વાસ્તે અથ ચારામર લેબી અબર જલ્દી,
તેરે બીગારે ઉલ્લતમે અબી કુછમન બાકી હય. (આના શીર્શીઃ)

શીરી- (ખુદસે) મસનવી.

હંય છે સહરખે કોન રોતા હય,

કોન છે અપની જન ખોતા હય.

ઇસ સદા મેં હય ઇસ્કે અન્દાજ,

હય કિસી દિલ જલેકી છે આવાજ,

દેખના આકમેં હય કયા તાસીરે.

હાલે દિલ જરસે હોગયા તગંધર.

નાલા અપના સુના દિયા કિસને.

દિલકો મેરે હિલાદિયા કિસને.

ઇસ્કી તાસીરસે તો છે હય ગુમા.

કોઇ ઉલ્લતકા મારા હય નાલાં,

કહોં ફરહાદ અસ્કબાર ન હો.

મેરા દિલદાર દિલકિગાર ન હો.

અય હો છે તો વહી પરીસા હય.

હાય મેરે હી ગમમેં નાલાં હય.

મય ન કહેતેથી સુનકર ઇસ્કી આહ.

કે વહી હોગા છે બહાલે તબાહ.

કામે ઉલ્લતકા ગર ન હોતા અસીર,

અહમેં બી ન હોતી છે તાસીર.

ખંધર સુરત બદલકર જાતી હું.

ઇસ્કી બી ઉલ્લત આજમાતી હું.

(નિકાળ ચુંદપર ડાલકે સામને જાના)

(ફરહાદસે) કયું જીવ કોન હો કહાં હમ સુકામ.

કયું પરી શાહો કરતે હો કયા કામ.

ફરહાદ— સુઝસે પુછો ન મેરે દિલકા હાલ.

તુમ બી હો જાવમેં અસીરે મલાલ

સુઝસે તો હાય બિમડી હય તકદીર.

કહોં તુમપદ પડે ન કુછ તાસીર.

અપની તકદીરસે મય કરતા હું.

અચરત અમીલે હુકમ કરતા હું.

સુ.અમમસ.

એકસ હું બેવતન હું બેનામે બેનશાં હું.

બેચારા દિલ શક્તિ આચારા ખાન્દાં હું.

અરગતતા અખત બેબુદ બેતાળ, ખસ્તા જનન હું.

જાહિરમે ગરબે બેડા લોગોંદે દરમિયાં હું.

પર યે બખર નહી હય મય નકો હું કહાં હું.

શીરી—

અશઆર.

કયા કીસીકો હાથે દિલ અપના સુનાના મન્ય હય,

કયા કહોં અપની મુસીબત લખપે લાના મન્ય હય.

ફરહાદ—હા મુહમ્મતમે શિકાયત લખપે લાના મન્ય હય

હાથે દિલ જુ જયાર કે સખકો સુનાના મન્ય હય.

શીરી—સખત હયરત હય કે ખાતે હો ન કુછ પીતે હો તુમ.

ઐર ફિર જન્દા હો આખિર કિસ્તરહ જતે હો તુમ,

ફરહાદ—લખતે દિલ ખાતે હય ઐર ખુને જગર પીતે હય હમ.

ઐરકે દિદારકી ઉમ્મીદ પર જતે હય હમ.

શીરી—હા બલાં શીરીકોબી પયછાનતે હા આપ કુછ.

કોન હય યે હાલ ઉસ્કા જનન તે હય આપ કુછ.

ફરહાદ—શીરી! શીરી. ! !

સુ.અમમસ

અપની રૂકી હુધ કિસ્મતકો મનાલુ તો કહું.

તાલજે ખુશતા કો મય અપને જગાલુ તો કહું.

જેશે વહરાતકો જરા સરસે નિકાલું તો કહું.

કિસ્સએ ધરિક સનમ હોશમે આલુ તો કહું.

આમલું જગત કર જકો સમાલુ તો કહું.

અબીયાત.

હાય અય ઇસ નામહીસે તો હય કુછ તસકી મુઝે.

યા ઇલાહી જદદ મિલ જનએ કહોં શીરી મુઝે.

શીરી—તુમકો કયા મુઝી હય યે શીરી પે કયું મરતે હો તુમ

જન્દગી, અપનીકો યું બરખાદ કયું કરતે હો તુમ.

ફરહાદ—મેરે ગમસે અપના દિલ નાશાદ કયું કરતે હો તુમ
જાવ અપના વકન યુ બરગાદ કયું કરતે હો તુમ

શીરી—કુંદ હાથા હસકમેં મરનેકા આશીક કરતે હંય.
આજતક હમને ન દેખા લોગ કયસે મરને હંય.

ફરહાદ—જે કે આશિક હંય, કહી મરનેસેબી વોહ ડરતે હય,
હમ બતા દેમે તુમ્હે એય દિનકે અયસે મરતે હંય.

શીરી—ખતર શીરીબી બલા પયયાનતી હય આપા.

આપતો મરતે હય વોહબી જાનતી હય આપકો.

ફરહાદ—કામ ઉસ્કા દિલ લુખાના હય અદાસે શાનસે.

કયા ગરજ ઉસ્કા કિસીકી જાન યા પયયાનસે.

શીરી—મુઝકો હયરત હય તુમતો ઉસ્કો જાનતે.

વોહ ન જાં તો ન જાને તુમતો ઉસ્કો જાન તે.

ફરહાદ—ચીરકર દેખો અગર દિન તો મુજ હો ઘોર કુછ-
કલ કર દેના જો શીરીકે સિવા હો ઘોર કુછ.

શીરી—હા અગર અયમા હય હય તો ધરતરફ કો આઠએ.

(નિકાળ ઉનારડાલના.)

દેખિયે પયયાનીયે ય્હે કોન હય અતલાઇએ.

ગાના.

સગ રેજો મે ચુહરથા મુઝે મઅલૂમ ન થા,

દિલમે પતથરકે શરરથા મુઝે મઅલૂમ ન થા

મય ન સમઝીથી તેરી આહસે દિલ જાયગા દિલ,

ઇસમેં પિનકાએ અસરથા મુઝે મઅલૂમ ન થા.

જાહિરા તેરી મુહબ્બતકા ન થા કુછબી અસર.

તુંમેરે દિલમે મુગર થા મુઝે મઅલૂમ ન થા.

ઇસ્કે કે બાગમેં બેતરહ બઢાર આઇથી.

તુહી ઉસ્કે ચુમેતર થા મુઝે મઅલૂમ ન થા.

ફરહાદ—

અશઆર.

ય્હે કોન આયા હય પાસ મેરે ખડા મંય કિસ્કી જનાબમે હ
તુમ્હી બતાવો જરા ખુદાસ મંયે જાગતા હું કે ખવાબમે હ

શીરી—ય્હે કયા હય કયુ બાત બાતમેં તુમ હવાસસે અપને જ રહેહે
સરાખ કયા પી ગજો હો સાહબ જો ઇસક દર આઠ ખડા રહેહે

ફરહાદ—મયાં કંઈ આપસે જો કયા કયું મંચ ઇસ કંઈર ઇજા તે રાંખમે ફે-
લરામે દિલાર ચાર પીલય ઉસીકે મયતો ખુમારમે હ.

તુમહે અયસી અધેરી રાતમેં યાં દોન લાયા, હમ,
ખતાવો તો રહે કિસને કોહકા રરતા ખતાયા હમ.

શીરી—તુમહે જુસ્ને ચહાડોંકા ઉડા દેના સિખાયા હમ,
ઉસીને હમકોબીં ઇસ કોહકા રરતા ખતાયા હમ.

ફરહાદ—શુલ્ક કુજ તેરા જો અય માહે દિલારા હોગયા.
યાખ ચક રોશન મેરી કિસમતકા તારા હોગયા.

શીરી—અખતો મુશ્કલ ઠહરના દમબર હમારા હોગયા.
દેખિએ વોહ સુખકા રોશન સિતારા હોગયા.

ફરહાદ.—સુખકા તો સય હમ હા રોશન સિતારા હોગયા.
શુલ મિરાગે જી-દગી લેકીન હમારા હોગયા.

શીરી.—સખસે બી તો કામ લો ફરહાદ.

દેખો યુ અપની જા-ન દો ફરહાદ,

ફરહાદ—ખાગી શીરી ચડેનો સય હય લેકિન ચડે યાદ રહે.

સુરખખા,

હમનો કુસ્કતમે તેરી જાસે શુજર જાએગે,

તુમ ઇધર જાએગી ખ્યારી હમ ઉધર જાએગે.

અખતો ગબરાકે રહે કહેતે હયકે મર જાએગે.

મરકેબી અયન ન પાયા તો કિધર જાએગે.

શીરી

અશખાર

કલેજ કરલે થોડે દિનકો અય ફિલગીર પથ્થરકા,

ઝુએ ગર ચાહતા હય તુનો સીના ચીર પથ્થરકા

ફરહાદ—તેરે, દિલપર અસર દસ્કા નહીં હોતા નહીં હોતા

મેરે નાવોંસે દિલ હિલતા હય જો બેપીર પથ્થરકા.

શીરી—અનકરીખ ઇન કોશીશોકા બી અસર હોનેકો હય,

છોડો છોડો દેખો દેખો અખ સહર હોનેકો હય.

હય જો કિસમતમે તો મતલબ સબી બર આએગે.

જી-ગી હોગી તો રહે દિન બી શુજર જાએગે.

(જાના શીરીકા.)

ફરહાદ—કયા કંઈ દોડ કર લીપટ જાઉં.

શીરીકો અપને પાસ લે આઉં.

નહીં નહીં ! — ઇતરહસે મિલ જનાતો કુછ દુર નહીં હય.

પર કીલસે ફિરના મુઝે મનુર નહીં હય.

હાય શીરી ? શીરી ?

રૂઢ કાલિજસે નિકલી આતી હય,

તુમ નહીં જાતી જાન જાતી હય.

(એહોશ હોકર જમીનપર ગિરના ફરહાદકા.)

ટેખલા

બાબ દુસરા ખતમ.

બાબ તીસરા પરદા પહલા.

દરબાર.

(ખુશરૂકા અયઠે દિખાધ દેના ઝૂમિશગરોંકા નાચના.)

રામીશગરા—

ગાના.

નટવર ગિરધારી કાહે ચોલી મોરી ફારી,

આવત જાવત ટોકત સખકો કૃષ્ણ મોસારી.

કાહુકે ગાગર ધડકાવત કાહુકે મારત પીચકારી.

કાહુકે ચુરીયાં કરકાવત કાહુકે તુમ કાડત સારી

છીન ભેહેં મિલકર સખ સખીયાં,

મોરલી મુકટ અકદના બારી. (આના ચે.બદારકા.)

ચોખદાર—

મસનવી.

ખુદા રખે ઇકબાલ દોલત મુદામ.

ગુલામીમેં હજિર રહે એ હતે શામ

મહાં તખ્તપર આપ હય જુલ્લગર,

કીયા કહર ફરહાદને કાહપર.

પહાડ ઉસને વોહ તોડ ડાલા તમામ.

ગજબ હો ગયા અય શહે નેકનામ.

ફકત બાકી દો હાથ હય રહે ગયા.

મહી ફિક હય મુઝકો સુખહો મસા.

અગર કાહ સખ દુટ જાએગા તાહ.

તો શીરીકો બે શુખ્હ પાએગા વોહ.

(જાના સખકા.)

ખુશી— ખત્મ કર્યાર હો ગયાં જાવો

શાહપુર— જરા શાહપુર તું ઇધર આવો
ખુદા રખે સરકારકો શાહ કામ
અબી મર ગયા કુછ નહીં રહે ગુલામ.
ન ધમરાઇએ અય શેહે નેકનામ
લડા દેગા જાન ઇરમેં અપની ગુલામ.
અગર ચે રહે ઝગડાં બહોત બદ ગમ.
મગર આપ કીજે ન કુછ વસવસા.
યહાં એક દસ્ત લાલચ શામાનામ,
ફરોખો દગા હય બસ ઉમ્મર તમામ.
ઉમે દેકે લાલચ કુછ નેક ખુ,
બનાડિગા સખ કામ બે ગુફતગુ.
જો લાલચ જરાસાબી વો પાયગી.
તો ફિર કોઈ જામ આપના ફયલામગી.

ખુશી— હોતા અરીફ કયા મુઝસે તેરી બયાં
કરેગા તુહી કામ રહે બેગુમાં
તુહી જાકે ઇરાંસ લાયા ઉસે,
તુહી અબ છુડા કયેદ ગમસે મુઝે.
બહોત ઠીક લે જીસકદર ચાહે જર,
બના જાકે કામ અબતો અય ખુશસિયર.

(જાના શાહપુરકા)

હય શાહપુર મેરા બડા ખયર ખતાહ.

નિક લેગા કોઇમી રહે અચ્છી રાહ.

(જાના શાહકા)

બાબ તીસરા પરદા દુસરા.

મકાને શામા કુટની.

શામા—

મસનવી,

પેદુ મરકાતી ફિરતી હય મુરદાર

ધરકા શારા પડા હય કારોબાર.

ન ચીરાગ અમતક જલાયા હય.

ન ખીંચીના કહીં બિછાયા હય,
અભી શી કીન સખ જો આજેજે.
તેરે સરપર બિઠાએ જાએજે
કરબી સ માં ફરસત બયઠ કકા.
ફડ કર આંખે દેખતી હય કયા.

હીરા—

ખીખી મંચતો કહીં નહીં જાતી.
આપ કયા મુઝસે હંચ યે ફરમાતી.

શામા—

નહીં મેરા હય દુર દુર ધિયાન.

તુમ અભી હો યુવા જુવાન.

જીસ તરફસે નિકલતી હોગી તુમ.

હોશ હો જાતે હોગે સખકે ગુમ.

ડર હય આજેન આફતે ગયખી,

મરદ વે હોતે હંચ સુવે અયખી.

ફિરતે રહેતે હંચ ગઝીયોમે બેમાક,

સુવે હરદમ લગાએ રહેતે હંચ તાક

ખપર બયઠ કકા તુમ જમાએ રંગ

ફિર મંચ સમઝાકે તુમકો સારે ઢગ.

મંચ બી બેક દિન મટકકે ચલતીથી

દિલકો તલવોમે સખકે મલતીથી,

હુધ બરયાદ જન્દગાની હાય

હાયરે મેરી નક જવાની હાય.

(હાં જરા ઈસ તરફ હટાકે બિછાવ.)

જાકે શાનુસતો જરી લે આવ

હાં બસ અબ જલ્દ દેર કુંજ ન લગાવ

અબેલી—ખીખી સખ ઠીક હય ક્ષર આજાવ.

હીરા—ખીખી મજલીસકે ઢગ તો બતલાવ

શામા—દેખો મસદમજી કોઇ રગીલા આવ.

જસે ઉમ્મીદજરકી પાઇ જાય.

ઉસ્કો કુંજ મુસકુરાકે કરના સેલામ,

લેના ફિર ઇસ્તરહસે દિલકો આમ.

જબ વોહ પુછે કે કયા હુવા દિલબર.

કહેના ફિર જુઠું મુઠું કુછ રોકર.
 હિજમેં હમતો જાનસેરે જાએ,
 આપ સુરત તલક ન દિખલાએ.
 હાં બલા કીસ્તરહ કહેગે, બતા.

હીરા— હિજમેં હમ તો જાનસે જાએ.
 અરે અમસે નહીં ધપર દેખો,
 હિજમેં હમતો જાનસે જાએ."
 આપ સુરત તલક ન દિખલાએ.

શામા— વાહ વાહ વાહ વાહ કયા કહેના.
 અબ બતાસોકે ધર તલક જાવો.
 એક જરા ના જનીકો લે આજો,
 દેખું સુધરી વોહ કુછ અમીકે નહીં,
 કુછ મેરે કામકી હુધકે નહીં,
 કા હસી ઉરને શકલ પાછ હય,
 હુસ્નબી શાને કીખી યાછ હય.
 યહે મુઝકો મીલે કિસી સરત,
 ખીચલું બમ્પકી કુલ દોલત.

નાજનીન—(શામાજી બન્દગી અજાન હય)

શામા— આવ કુરઆન તુમપે જા હય મેરી.
 હય તખીઅત તો નાજની અચ્છી.

નાજની— મહેરબાની હય આપકી હર તરહ.
 હાં મય અચ્છી હુ શામાજી હરતરહ
 મુઝકો કયું આજ યાર ફરમાયા

શામા— (અય નાંજની) તુમને ગાના ન અપના સુનવાયા.

નાજની— આપકો ફુકમ લાતી હું મય બજા.
 વર્ન મંચ કયા હુમેરા ગાના કયા.
 ગાના.

મેરા મસ્તા કહરવા જલ પુનેરી.

જલપુને જલપુને જલપુનેરી.—મેર.

રાતકો મારે મછલી ઔર દિનકો યુને જાગ.
અયસા ફદા ડાલ દીયા મય હો ગધ બેહાલ-
નેહ બનાધ બન્સી ઔર પ્રેમકી બાધી ડોર
મનકી મછલી ફાંસલીયોરે તુ પુરો ચિત્તેયોર-

શામા—વાહરે મેરે નાજની વાહ કયા બાત.

નાજની—બન્દીબી કર રહી હય તસલીમાત.

શામા—અય જતી રહો ઠંડી રહો.

(આના જનાનાકા.)

જનાના—જતી રહો બન્દગી ઠંડી રહો બન્દગી બન્દગીજ
બન્દગી શામ બેગમ બન્દગી.

અલાયારખાં—(અન્દરસે) શામાજ અજ શામાજ.

જનાના—કોન હય ? (આના અલાયારખાના.)

ગાના.

અલાયારખાં—કે હમહય અલાયાર બિને હા મારખાં

લાખ મારખાં બીને કરોડ મારખાં

જનાના—ઉઘ અક્ષાહ ન ખીસ મારખાં ન તીસ મારખાં એકદમસે
લાખ મારખાં

અલાયાર—હમ હંય અક્ષાહ યાર બીને લાખ મારખાં

લાખ મારખાં બીને કરોડ મારખાં

જનાના—આવે આવો લાખ મારખાં મીયાં આવ
બીબી શામા બેગમ ઇન્કો ફરશ પર બિઠલાવ.

કોન ખડા હય દેવડી પર ચહે આનકરેયહાં

મારવાડી—શેઠ અન્દજ બીને અલ શેઠ અન્દજ,

જનાના—આવો આવો શેઠ બડે પેટ વાલે આવ

બીબી શામા બેગમ ઇન્કો પારસલ કરવાવ.

ચહે બરાતકી બરત યહા આધ હય કહાં

સખ—ગાના સુનને આએ હંય હમ લોગ સખ યહાં,

ચંખીવાલા— ગાના.

આવો મીયા બાકે મય ચંખી બનાઉ.

ચંખી બનાઉ મમ પાઉ દબાઉ—

અરમા ગરમ ચંખી ચહે નેરમા નરમ ચંખી

બકરા હજમ ચમ્પી છે મુરગી બસમ ચમ્પી—
 જયશાં છેલા મંચ બનાડું વચમી ચમ્પી બનાડું.
 શેઠ ગુડ બડ ગર કુછ કરે ગરદનએ ઉઠી દબાડું.
 ગલા મરોડ ચમ્પી છે ખોપરી ફાડ ચમ્પી.
 પસલી તોડ ચમ્પી છે ખુ નિચોડ ચમ્પી.

આરવાડી—

શએ.૨

છડે આવ એ ચમ્પી વાવે જવાં
 કરો મોઢી ચમ્પી જરા મહેરખાં

ચમ્પીવાલા—અરે બાપરે કયા ડબલ્યુ ઝીફ આદમી હય, છે પેટ
 હય ચા પાપકા ઘડા મોઢી ચમ્પી કરે શેઠ કયા
 છે તુમ્હારી માં હય.

આરવાડી—અરે રાડકા મા તાહરી કિસ્કો બતાવના હય છે તો
 ફુટની હય તુ મોઢી ચમ્પી બના.

ચમ્પીવાલા—હાંહા મોઢી ચમ્પી તો મંચ બી કહેતા હું.

આરવાડી—મોઢી નહીં મોઢી મોઢી.

ચમ્પીવાલા—હા અમ ખયાલકે ખીચમે સમાયા શેઠ કહેતે હમ
 કે મુંહકી ચમ્પી બનાવ ચા અને ચમ્પી બનાનેમે
 ખાત ન કરો.

આરવાડી—અરે તારો નખોદ જય મોઢી એટલે મારી ચમ્પી
 બનાવ (આના શરાખીકા.)

અખીયાત.

શરાખી—લુટક જળ હોકે છધર હાથમે ખોતલ આગે.
 ઇસ્તરકે ઝુમકે ગુલનરપે બાદલ આગે.
 તુન્દીએ મય ફલકે પીરકે ગાલી મારે.
 સા કીયા કાગ ઉડાતી લુછ ખોતલ આગે.

અલાયાર—બસ અમ શામાજી બસ અમ ગરબડ હટાવે
 જરા હીરાજીકા તો ગાના સુનાવ.

શરાખી—અજી હીરાજી કયા તુમ્હી કુછ સુનાવ.

એક—જરા બુઢે નખરે તો અપને દિખાવ.

શામા—મીયા મયબી હાજર હું લેકિન જરે.
 સુનો હિરાજીકા તો ગાના બલા.

મારવાડી—હો હો હીરાજી કયા તુમ્હીં કુજ સુનાવ.

શરાબી—અમે ચુપ રહે કુજ કુજ કયા બકતા હય.

મારવાડી—અરે મારા બાપ રહે મીયાં ભાંધ તો ખાય જવતા હો.

શરાબી—જેટા હીરા જરા ધખારે આપ ખોર કે હ અઘી ચીજ જરા ના જ નખેરેસે સુનાવ.

શરાબી—હાં જરા નખેરેસે.

હીરા—ગાના.

ધીરે પીન્હા મનીહાર ચુરીયાં—ધીરે પીન્હા.
એકતો મોરી નાજુક બેયાં, હુજે નખત દહે જાર.
ઉંગલી પકડત પહોચા પકડે, કાહે કરત ગજહાર.

મારવાડી—અરે રાડકો કોઇ કરે હય.

શરાબી—ચુપ

મારવાડી—અરે મારા બાપ શતર વખત ચુપ.

શરાબી—હાં હીરાજી ચલને દો.

હીરા—અયસી ચુરીયાં મુઝે પીન્હાદે પીયા કરે મોઢે પ્યાર—

શરાબી—પ્યાર પ્યાર અય હીરા કહાં ગઇ બતલા.

જનાના—મીયા મય કેરજાન હીરા તો આપસે ડર કર ભાગ ગજી.

શરાબી—અઘી શીર તુહી કુજ ચીજ સુનાં.

જનાના—ગાના.

ચાત્રો દેખે સખી કે હુ ઝોર મુરલીયા બાજી
બાજી..... મુરલીયા બાજી
સત ભંગ ભયા ચીત ઝોર મુરલીયા બાજી
ફિર આયો વહી ચીત ઝોર મુરલીયા બાજી

શરાબી—અમ અયસે નહીં અયસ ગા.
સુનો ચોહજી સીપીયાસે ઝોર અખરીયા લાગી.
લાગીરે.....અખરીયા લાગી.

મારવાડી—અરે બાપરે મારી નાખ્યા.

ચૂમ્પીવાલા—અજી શેક દામ ચૂમ્પી કે લાવ.

મારવાડી—એકતો મારા પગ ભાંજ્યાને વળી દોઢીયા માગે છે.

ચૂમ્પીવાલા—અજી સોચતે કયાહો પયસે દિલાવ.

મારવાડી—મને સંભળાવું નથી કે કોઇ કહો છો.

ચૂમ્પીવાલા—મુઝે દામ ચૂમ્પીકે દિલવાઇએ. (હીરાજીકા આના.)

શ.એર.

હારાજી— અજી શામાજી શહાકે દરબારકા,
કોઇ આદમી હય કબર આરહા.

શામા—અરે શાહી દરબારકા આજમી હય કયા—
(સખાકા ભાગ જના આના શાહપુરકા.)

અબીયાત

મીયા કૌન હય આપ કયા નામ હય,
બલા ખાસ મુઝસે કોઇ કામ હય.

શાહપુર—મુઝે જનતા ખાસ ઓર આમ હય,
મેરે નામસે તુમકો કયા કામ હય.

શામા—તુમહે સારી દુનિયા હય પયગાનતી
મુઝે કયા હય મંચતો નહી જનતી

શાપુર—હાંબ, ટીબી—તુમહે નામહીસે જે હય મેરે કામ
તો સુનલો કે શાહપુર હય મેરા નામ.

શામા—અરે હાય અલ્લાહ ગજબ હો ગયા.

વજરે શહનશાહ હય ચહે ખડા
મય સમઝી હય મેરા કોઇ કરદાં
અરે હાય અબતો ચલી મેરી જા.
ખડા મુઝસે ઇસદમ હુવા હય કુસુર.
ખતા બપ્પશ હી જાએ મેરી હુનુર.
બહોત આપકો મંચને તકલીફ દી
બહોત દેર હજરતકો આઝી હુઈ.

મુતુ તો મય કયા કરી સરકાર હય
દિલો જાસે ચહે બન્દી તૈયાર હય

શાહપુર—અરે જાગ ઉઠે આજ તો તેરે બપ્પત,
શહનશાહકો એક જુશરત હય સપ્પત.

ચહે ફરહાદ જે તોડતા હય પહાડ

શામા—વોહ દિવાના કયુ ફેડતા હય પહાડ

શાહપુર—તુ ઇસ દ્રિકમે અપને સરકો નધુનં,
તુઝે ઇસસે કયા હય તુ વોહ કામ સુન.

શામા—ઇરશાદ ઇરશાદ.—

શ્રી હા પુર—હય છે કામ અથ શામએ ખુશલ કા
 કિસી તરહ ફરહ દકા ખું બહા.
 હુવા કામ ફરહાદકા ગર તમામ.
 તો ઇન્અમ દેગા શહે નેક નામ.
 યહી ફિક હય શહકો સુખહો મસા.
 કે હો ખુ કિસી તરહ ફરહાદ કા
 ને હો ઇરપે રાજી તો અય શામગાર
 મીલે શાહસે અશરકા દશ હબર.

શ્રી ૨—તો બહેતર હય અય કોહપર બાકે મય.
 રાજ મકકા દામ ફયલાકે મંય.
 (ગના દોનોંકા)

આખ તીસરા પરદા તીસરા.

કાહે બેસુતુન.

(ફરહાદકા શીરી કી યાન્મે ગાતે દિખાઇ દેના.)

ફરહાદ—

ગાના.

મોરી પ્યરી હુમક હુમક ચાલ શીરી આને, મન હોભાવે
 ચલત ચલત ફિરત ફિરત મનકો મોરે લુભાવે મોરી
 માગ સવારે સીસ ગુધાએ નયકન બાન ચલાવે
 મોહની મુરત સોહની મુરત દેખ લલચાવે.—મોરી.

મસનવી.

મંય ફરયાન પુઝપર મેરે ફિરદિગાર
 તેરે લુલ્હસે હોગયા બેડા પાર.
 લગાકે મય અખ ચલકે ઐર એક સુરંગ.
 ન શીરીકે મિલનેમે હોતા દિરગ.

(આના શામકા.)

શ્રી ૩—હે મૌકા હય અખ મેરી તદખીરકા.

બીજાકે મય દામ અપની તજવીરકા.

મંયતો મે મારે મરગઇ હય, હય.

મેરી શીરી કિધર ગઈ હય હય.

ફેરહાદ—હંચ રહે કિસ્કી સદા હંચ.—

શામા—જળ કે શીરીકો ન પાકે મય,

કયસે રોરોકે મર ન જાકે મય.

ફેરહાદ—ખયર તો હંચ શીરીપર કયા મ. આમિલા ગુજરા હય,—

શામા—હાય શીરી મેરી ખ્યારી હાએ—

છોડકર મુઝકો સિધારી હાએ—

ફેરહાદ—હય શીરી સિધારી રહે કયા.—

શામા— કીરસે પુછુ કિધર ગઇ શીરી.

હાય મંચ કયુ ન મર ગઇ શીરી,

ફેરહાદ—મુઝકો તો એ ર પડ ગઇ ફિક,

દેન શીરી રહે કીસકા કરતી હો જક.

શામા— તુમકો કયા ભાઇ અપના રસ્તા લો.

મુઝ નગીઓ જલીકો મત છોડા.

હાય ફેરહાદને તોરે ગમમે,

કયા મુસીખત ઢાંધા આલમમે.

જળ સુનેગા વોહ મુઝસે તોરા હાજ,

જના હો જાયાગા ઉસેતો વખાલ,

ફેરહાદ— કુછ કહોતો રહે માજરા કયા હય,

મયલી કુછ સુનુ હુવા કયા હય

શામા— મુઝકો ડર હયકે મર ન જાએ વોહ,

જાસે અપની ગુજર ન જાએ વોહ.

ફેરહાદ— અળ ન તડપાવ જ ખુદાકે લીએ.

કુછ બતાવો જરી ખુદાકે લીએ.

શામા— કયા કહુ ચર્ખાકી સતાઇ હું,

ખ્યારી શીરીકી હાય દાઇ હું,

એક દિલદાદા ઉરકા થા ફેરહાદ,

રાત દિન કરતીથી ઉસીકો યાદ.

ઉરકે મીલનેમે જળ હુઇ તાખીર,

મુઝસે મેરી બિગડ ગઇ તકદીર,

કહોકે આખીરકો મુઝસે થા ફેરહાદ,

ચલ બતી વોહ સુએ અદમ આજાદ.

મુઝકો એ વાલી કર ગઇ શીરી.

દીક્ષણે એક કાગળ પર ગાથ શીરી.

૩ હાલ—મેરે મનમે તો શીરી જાનસે જાએ.

હામ અમતક બી મુઝકો મોત ન આએ.

શામા—અમ કહો છુપકે બચકે જાકે મન,

દિગ્ગ જે કુછ હો વહાં સુનાવે મય

કેરહાલ-શીરી શીરી-હાય મુઝસે મુઝકો મોડ ગઈ

મુઝતો તનહા અલમમે છોડ ગઈ

ન રહા હસ્તકા સહારા હાય,

તુંમને જેમે ત મુઝકો મારા હય.

શીરી—મુઝસે કયા હો ગયા આ અયસા હુસુ,

કયુ ચલી મુઝકો છોડકરે રઘુર.

હાય કર જાવ તુંમ તો અપના નામ

ઝોર મય રહે જાકે અસ પુહી નાકામ

હાલ શીરી હાલ શીરી હાય શીરી.

અમ દરખ્તો મુઝે તુઝી બતલાવ,

મેરી શીરી કહા છુપી હય બતાવ.

એક બેકસકો ગર સતાઓગે,

ધસસે કયા ફલ દરખ્તો પાઓગે

અક તદબીર ઝોર હય બાઝી.

પુછ્છુ તે શેકી જાયાનસે બી.

મેરે તેશે મુઝે તુહી બતલા,

પ્યારી શીરી કહાં છુપી હય બઝા.

રજસે હોબી તો કરો હતા હય,

કાનમે મેરે કહેના આહતા હય.

તેશને કાનમે રહે મુઝસે કહા.

કે હય નજદીક તેરી માહે લકા

તુઝકો મિલના જો અપને મારસે હય

રાસતા ઉત્કા મેરી ધારસે હય

સરકો અપને કદમ બનાતા હુ

તેશેકી ધારપરસે જાતા હુ.

કીસસે ધરક હોગયા કતમામ,

હો અમે સમકો આ ખરી હય સલામ.

શબ્દોર.

‘ગવાડી અય સિતારો હશ્તમે પેશે ખુદા દેના
કે મંથળી મર રહા હું લોકે સુહસે નામ શીરીકા.
(ધામી ગાના બજના. ફરહાદદા તેશા ખાકર મરના)

- શબ્દોર

જામા—રહે બખર મુક્કી શાહકો પહોચાઉ
કશ્તમે જલદ છરકો દફન કરાઉ

(જાના સામાકા)

બાબતીસરા

પંરદા ચૌથા

દીવાન ખાના.

(શીરીકા યાદે ફરહાદમે ગાના ગાતે દિખાઇ દેના.)

શીરી—

ખાના.

અખડાલા પ્રેમ ખાલા, સરવે ખાલા મોહે દરશન દિખેલા,
ગુમે લાલા ગેસુ વાલા, મતવાલા આલા દરશન દિખેલા
મયતો જાઉ જાનસે, પરે શાહયરાં પ્રાનસે
જન્દગી હય દોબર આમીલો ખ્યારસે
તગ હુ મય ખ્યારે જાન બેકારારસે.

: મસનવી.

કિતને દિનકા ગુજર ગયા અરસા,
હાલે ફરહાદ કુછ ન મયને સુના.
દેખુ કયા કિના અર્ખે ઉઠાતા હય
આજ દિલ મેરા બચકા જતા હય.
હાથ ચૌર પાઉ સુન સુનાતે હય,
ખુદ બખુદ આસુ નિકમે ચાતે હય,
હોગયા મેરે ધરકમે ખરખાદ.
યા ઇલાહી બખયરહો ફરહાદ,
હાલ ઉસકાન ગય રહો યારબ.
જાનકી ઉરકે ખયર હો યારબ
ઉરકો અક્ષાહ હર બલાસે બચાય
ઉરકી આપ હુમ મુઝે લગ જાય.

મમર ધારે ફરહાદ.
 મયતો ઇસક યદમે બી અમ દીલખર.
 મીમી તુમસે પહાડપર જાકર
 તુટ જાએ ન કયસી દિલકી આસ,
 તુમ ન આએ અબી હમારે પાસ.

ગાના.

તુમ ન આએ નજારીયા હમારીરે,
 રહી સુની સેજરીયા હમારીરે.
 આખે દિખાકે તુમને મેરે દિલમે રાહકી.
 સીનેકે પાર હોગઇ બરછી નિગાહકી.
 તુમસે લડગઇ નજરીયા હમારીરે.....તુમ
 જયતા નહીં હય હાય તુમ્હારી નિગાહમે,
 આખોંકી અપની મયને બિછઇ હયરાહમ.
 આયો આવો ડગરીયા હમારીરે.....તુમ
 રખના ન તેગ કંધેપર અમ ફિત્તા ગર કહી
 બલ ખાનગાએ સુફતમે નાજુક કમર કહી
 માનો માનો સવરીયા હમારીરે.....તુમ
 (આના કનીજકા ધબરાએ હુવે)

કનીજ—

મમનવી.

હાય રહે કયા સિનમ હુવા ખીમી,
 જલમમેંને ફેહે કયા કીયા ખીમી.
 કયા બગા કર ગયા જહામે વોહ કામ.
 હરકે ફુનિયામે સમ હય ઇસકા નામ
 રસ્કે ખુરશીદ આસમાની હાય.
 હાય રહે તેરી નજ જવાની હાય.

શીરી—કુછ બતાતો સહી રહે કયા હય ગુજમ
 મેરે ફરહાદકી તો ખપર હય સમ.

કનીજ—કયા કહુ ખીમી અમ કહાં ફરહાદ
 મર ગયા હાય નવ જવાં ફરહાદ

શીરી—લો સંભાલો સુઝે મંય જાની હું—
 ઠહેર ફરહાદ ઠહેર મેં આતી હું.—

કનીજ—હાલ કયસા હય આપકા બીબી
ખયર હય કયા રહે હો ગયા બીબી.

શીરી—અબ જ્યાદા ન રજા હો મુઝકો,
કથ પર ઉસ્કે હે ચલો મુઝકો,
પાસ ઉસ્કે ન જાડિગી જખતક.
ચયન એકદમ ન પાઉંગી જખતક.
હાય ફરહાદ મેરે પ્યારે હાય
છોડ કર મુઝકો તુમહો સિધરે હાય.

મુખરમસ.

ન સમજીથી ચમન આખદ વીરાનાબી હોતા હય.
ન જાના થા કે જલના મિસ્લ પરવાના બી હોતા હય.
ખયગથી કયા કયામત હાય દિલ આના બી હોતા હય.
નથા માલુમ ઉલ્લતમે કે ગમ ખાના બી હોતા હય.
તડપના લોટના. ના કામ મર જાના બી હોતા હય.

:(જના દોનોંકા)

બાબ તીસરા પરદા પાંચવાં.

કથે ફરહાદ.

શીરી મએ કનીજકે આના.

મસનવી.

શીરી—કિસી સુરત મુઝે ન આયગા સખ
જદ ખતલાવ મુઝકો ઉસ્કી કથ

કનીજ—અબ જ્યાદા કરો ન દિલ તા શાદ,
દેખલો ઇસમે સોતા હય ફરહાદ.

શીરી—લો ઉઠો અખમેરે પ્યારે ઉઠો.
મેરે દિલખર મેરે ફુલારે ઉઠો.

કનીજ—કીસ્કો તુમ હસ્તરહ ઉઠાતી હો,
બીબી મુરદોકો તુમ જલાતી હો.

શીરી—અરે કયા સચહી મરગયા ફરહાદ,
કુંઝ કહોતો કિધર ગયા ફરહાદ.

હાય ફરહાદ—તો કસમ ખાતી હું મંચ અય પ્યારે,
ન ખદા હોગી અબ કબી તુમસે,
તુમને તો અપની નાવ પાર લગાધ
મેરી કીસ્તી મગર બચરમેં ફુલાઉ,

આપની કિસમ મીં બી આજ આતી હું.
 હરેજ પાસ તેરે આતી હું.
 બસ કિસીસે નહીં મુઝે અળ કામ.
 ચાઈલાહી તેરા હય સંઝ્યા નામ.
 અમે રહીમે કરીમ અય મુઝા
 તુહી મુશ્કીલકો મેરી કરે આસા,
 કુછ અગર ઇફે હુસ્નમે હય અસર,
 તો દિખા અપની કુદરત અય દાવર.

ગાયબી—

ગાના.

દેખના હય તુઝે ઇસ્કા ગર અસર,
 દે રહી હય જમીં ખુદ જગેહ ગૌરક?,
 શીરી મકમુલ કલહોગઈ અબદુઆ,
 કબ્બ ફરહાદ લે શક હુઈ જદદન.

શીરી—ફરહાદ પ્યારે હરહાદ—શ.એર.

તેરે ગમમે જહાસે નતીહું,
 “દાગે હસરત” મંચ લેકે આતી હું.

(કબ્રકા શક હોના શીરીકા અન્દરે ચલે જાના
 કબ્રકા અન્દ હો જાના મુશક શાહપુર
 ઓર એહલે દરબારકા આના.)
 ટેપલો.

ખતમ, તમામ શુદ.

(ઇશતહાર ! ઇશતહાર !! ઇશતહાર.)

અઈએ. શૌખીનો. કહાં હો !

અમારે યાહ દીની કીતાબો, વહ ઉરદુમી પ્યારી, જાનાનયાનાં
 ગેલપસંદ નાટકો, ગાયનો, વ કીરસા, કહાની, ગજલો વગેરે વગેરે,
 કીતાબો, કીફાયત ભાવથી મળે છે.

આહરે ગામનાં ગ્રાહકોને રોકડે પૈસે અગર વી. પી. થી મેક-
 ટવામાં આવશે. એકવાર મંગાવી આતી કરો;

→ હમારી દુકાને મળતાં પુસ્તકોનું લીષ્ટન

નામ.	કો. રા. આ.			
કીસ્સા હાતમતાઇ	૦-૧૨			
„ મલેક મોહમદ	૦-૬-			
„ ફશાનેઅબ્બાસ	૦-૬-			
„ શાહેઝ રૈશન ઝેહલ	૦-૨-			
„ મીરાં સૈયદઅલી	૦-૨-			
તરકીબુસલાત	૦-૩			
„ ચમુકેસાની (બડી તખ્તીકી).	૦-૮-૬			
(ગજલો) ગુલશને બેનઝીર	૦-૨-૦			
„ બહારે ગુલશન	૦-૨-૦			
„ ગુલાબે ગુલશન	૦-૨-૦			
„ સયરે અમન	૦-૨-૦			
હદિયતુલ મુરસેમીન	૦-૨-૦			
દામ્તાને અમીર હમઝા	૧-૦-૦			

ભાષણ અને ગાયનો સાથે નાટકો.

ઉરદુ ઝબ્હાન અને ગુજરાતી હરફોમાં પુરેપુરી જુબાની સાથે.

જહરીસાંપ	૦-૬-૦
સયદેહવસ.	૦-૬-૦
અસીરેહીસ	૦-૬-૦
અમૃત	૦-૫-૦
ખુશસુરત બલા	૦-૬-૦
બજમેદાની	૦-૬-૦
અનજમે સખાવત... ..	૦-૪-૦
અલીબાબા ઐા ૨૩વીસ ચોર	૦-૬-૦

સૂચના — પુરેપુરી જબાની અને પુરતા ગાયનો સાથેની ચોપડી નરીદવા હાય તેજ ખરીદતી વખતે દરેક, ચોપડી ઉપર મરતબા એમ. એસ. મુન્શી એ નામ જોઇનેજ ખરીદજો મળતા નામથી ઠગાશે નહિ. ઉપર લખેલા અને એ શીવાય બીજા સારા અને સસ્તાં પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું.—

શા. યુનીલાલ મગનલાલ બૂકસેલર:

૩૦ લીમલાયે ૬-મુંત.

